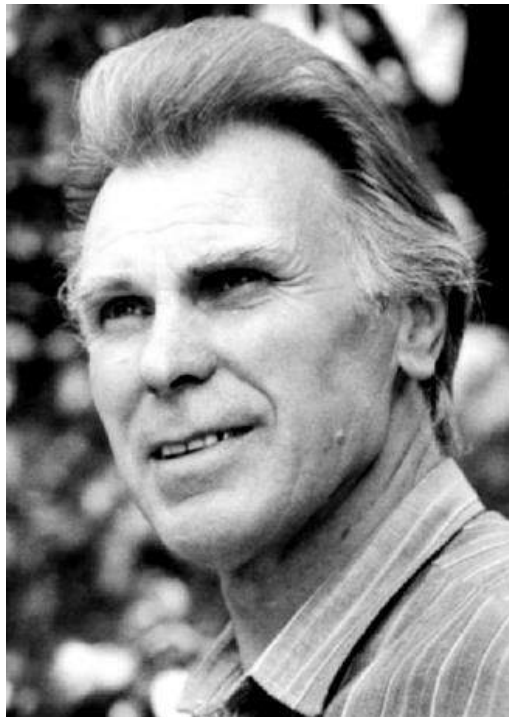

Департамент культури, туризму та культурної спадщини
Кіровоградської обласної державної адміністрації
Обласна універсальна наукова бібліотека ім. Д.І.Чижевського

Віктор Погрібний:
«Найдраматичніший сюжет - моє життя»

Син степу

Віктор Погрібний – поет, письменник, журналіст

(біобібліографічний показчик)

Кропивницький – 2018

Син степу. Віктор Погрібний – поет, письменник, журналіст: біобібліографічний покажчик / Департамент культури, туризму та культурної спадщини Кіровоградської обласної державної адміністрації, Обласна універсальна наукова бібліотека ім. Д.І.Чижевського, м. Кропивницький; укладачі: Нельга О.Е., Пивовар Н.П. – Кропивницький. – 2018. – 110 с.

Біобібліографічний покажчик присвячений життю та творчості відомого кіровоградського письменника, журналіста, громадського діяча В.О.Погрібного. Видання включає бібліографію публікацій, які відображають майже весь період його письменницької та журналістської діяльності, а також біографічні, літературно-критичні публікації про нього, спомини його друзів, колег. Покажчик буде цікавим та корисним для широкого кола читачів, краєзнавців, літературознавців.

Укладачі: Нельга О.Е.
Пивовар Н.П.

Редактор: Козлова В.А.

Відповідальна за випуск: Літвінова Є.Г.

ЗМІСТ

I. Вступна частина.....	5
Від упорядника.....	5
Передмова.....	7
Основні дати життя і творчості В.О.Погрібного.....	8
II. Біобібліографія.....	9
2.1. Твори В.О.Погрібного.....	9
2.1.1. Окремо видані твори.....	9
2.1.1.1. Проза.....	9
2.1.1.2. Поезія.....	9
2.1.2. Публікації у збірниках.....	10
2.1.2.1. Проза.....	10
2.1.2.2. Поезія.....	10
2.1.2.3. Літературне редагування та видання, у яких В.О.Погрібний був укладачем, упорядником, автором передмови.....	11
2.2. Публікації в періодичних виданнях.....	15
2.2.1. Проза.....	15
2.2.2. Поезія.....	16
2.2.3. Рецензії.....	18
2.2.4. Публіцистика.....	19
2.2.5. Інтерв'ю і виступи.....	51
III. Література про життя і творчість В.О.Погрібного.....	56
3.1. Публікації у збірниках.....	56
3.2. Публікації в періодичних виданнях.....	56
IV. Web-ресурси.....	71
Іменний покажчик.....	72
Додатки.....	78
Фотогалерея.....	98

I. Вступна частина

Від упорядників

Шановні читачі!

Пропонуємо вашій увазі біобібліографічний покажчик, присвячений відомому кіровоградському письменнику, журналісту, громадському діячу В.О.Погрібному. Мета видання – з максимально можливою повнотою надати відомості про публікацію художніх, публіцистичних творів, біобібліографічних та літературно-критичних матеріалів, щоб розкрити широке жанрове різноманіття творчого доробку письменника. Покажчик містить книги, публікації із збірників, журналів та газет, що надруковані в республіканській та місцевій пресі, електронні ресурси. Укладачі відзначають, що основними джерелами добору матеріалів для покажчика стали каталоги, картотеки, електронні бази даних Кіровоградської ОУНБ ім. Д.І.Чижевського. Покажчик не претендує на вичерпність. Більшість матеріалів, які увійшли до нього, опрацьовано *de visu*. Хронологічні рамки добору літератури — 1965 - 2017 роки. Загальна кількість бібліографічних описів – 601. Деякі описи видань, що входять до покажчика, супроводжуються анотаціями. Бібліографічний опис та скорочення слів здійснено у відповідності з Державними стандартами України: ДСТУ ГОСТ 7.1 : 2006 «Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання. Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи», ДСТУ 3582-97 «Інформація і документація. Скорочення слів в українській мові у бібліографічному описі. Загальні вимоги та правила». Усі видання подаються мовою публікації, зберігаються орфографічні норми оригіналу. Відбір матеріалу закінчено у січні 2018 року. Покажчик структуровано у чотири розділи, з них два основних – „Біобібліографія” та „Література про життя і творчість”. Розділи поділені на підрозділи, у середині яких матеріали впорядковано за абеткою прізвищ авторів і назв публікацій. Розділ «Біобібліографія» включає бібліографічні дані про публікації в пресі та окремі видання, а також про діяльність В.О.Погрібного як редактора та упорядника багатьох видань, що дає змогу презентувати багатогранний творчий шлях Віктора Олексійовича, його вагомий доробок у літературному житті краю. У розділі «Література про життя і творчість» подано відомості про діяльність В.О. Погрібного з опублікованих джерел, рецензії на його твори. Довідковий апарат складається зі статті упорядника, матеріалу про життєвий і творчий шлях В.О.Погрібного, іменного покажчика. У іменному покажчику відображені як прізвища авторів публікацій про В.О.Погрібного (зі всіх розділів), так і персоналій, тобто осіб, чії прізвища згадуються в документах. Краще зрозуміти цю непересічну особистість дає вступна стаття нашої відомої письменниці Ольги Полевіної, яка успадкувала від В.О.Погрібного всі барви „Степу”.

Додатки включають інтерв'ю з письменником та спогади його друзів, колег. Цікавими є публікації з фотоархіву письменника.

Електронну версію покажчика розміщено на веб-сайті Кіровоградської ОУНБ імені Д.І.Чижевського за адресою: <http://library.kr.ua/>. Всі побажання та відгуки прохання надсилати за названою адресою.

Сподіваємось, що це видання стане у нагоді літературознавцям, краєзнавцям, та всім, кого цікавить творчість нашого земляка В.О.Погрібного.

Передмова

1969 року В. О. Погрібний очолив Кіровоградське обласне літоб'єднання «Степ». Майже всі члени КОО НСПУ – колишні члени літоб'єднання. З цього часу до останнього дня життя Віктор Олексійович віддає всі сили проблемам літературного процесу нашого краю. Його роль важко переоцінити: «Степ» стає кузнею письменницьких кадрів. Час від часу виникали студії, поетичні клуби і припиняли своє нетривале існування, а «Степ» продовжує працювати й сьогодні. Кожен, хто переступав поріг цієї літературної оселі, міг сподіватися, що йому приділять увагу, дадуть пораду, допоможуть, підкажуть, відредагують, підготовлять до друку першу (і не першу!) книжку. За цією копіткою роботою Віктор Олексійович не завжди встигає приділити увагу своїй творчості. Одна за одною виходять книжки степівчан, а керівник працює над ними, пише статті, займається громадською роботою. Частка його душі є в наших книгах, у кожному рядку, написаному для «Кіровоградської правди».

Попереду – багато ненаписаних ним новел, повістей, оповідань, і вінець усього життя – епічний роман «Гріх і честь». Останні роки були плідними: усе творче багатство написано в цей час. Декілька років він працював над романом, радився щодо деталей і ніколи не відкривав таїни сюжету. Тому вихід роману був несподіванкою для багатьох. Гадаю, він поспішав, розуміючи, що час спливає, бо кінець роману він тільки накреслив. Мабуть, він повернувся б до нього, не все те, що планував, написано, але... не встиг.

Вихід збірки оповідань «Цілюще» запізнився на кілька місяців. Він чекав її, але... З гіркотою думаю, скільки б він, ця працююча людина, міг би написати, якби займався у житті тільки своєю творчістю! Скільки дорогоцінного часу віддано буденній роботі газетяра, яку він зміг підняти на рівень художньо-документальної прози, редагуванню книг початківців, роботі з авторами, часто-густо – невдячними!.. Скільки б він встиг написати власних творів!.. Працював до останніх хвилин життя. 1 жовтня 2017 р. попрощався з нами в Арсенівці на «Вересневих самоцвітах», нагадав, що в наступну середу зустрічаємося на студії...

Дійсно, зустрілися – в середу... на похороні.

Світла пам'ять Вам, батьку...

Ольга Полевіна, член Національної спілки письменників України, голова обласного літературного об'єднання „Степ”, лауреат обласної літературної премії ім. Є.Маланюка.

Основні дати життя і творчості В.О.Погрібного

- * 5 серпня 1935, село Матусівка Великовисківського району Одеського округу, нині село Матусівка Маловисківського району Кіровоградської області – народився Віктор Погрібний
- * 1957 – почав друкуватися в періодичних виданнях
- * 1958 – закінчив факультет журналістики Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка
- * 1966 – 1975 – редактор кіровоградської обласної газети «Молодий комунар»
- * 1969–2017 – керівник Кіровоградського обласного літературного об'єднання «Степ»
- * 1974 – лауреат обласної літературної премії імені Ю. Яновського
- * 1979 – 1998 роки - літпрацівник, завідувач відділу, заступник, перший заступник редактора обласної газети «Кіровоградська правда»
- * 1989 – був організатором відкриття музейно-природного заповідника «Батьківщина Карпенка-Карого»
- * 1989 – ініціатор створення обласної організації «Зелений світ»
- * 1992 – заснував літературний фонд «Відродження».
- * 1994 – почесне звання „Заслужений журналіст України”
- * 1996 – член Національної спілки письменників України
- * 1996 – лауреат літературно-мистецької премії імені І. Нечуя-Левицького
- * 2004 – лауреат обласної літературної премії ім. Є.Маланюка
- * 2008 – лауреат літературної премії імені Остапа Вишні за книгу «Маркове пекло»
- * 2011 – працює на посаді завідувача філією Кіровоградського обласного краєзнавчого музею, музейно-природного заповідника «Тобілевичі»
- * 2015 – лауреат літературної премії імені Олесья Гончара за книгу «Куща»
- * 1 жовтня 2017 – Віктор Погрібний помер.

II. Біобібліографія

2.1. Твори В.О.Погрібного

2.1.1. Окремо видані твори

2.1.1.1. Проза

1. Погрібний, Віктор. Гріх і честь : роман-трилогія : Дівчина Ганя Кравець / Віктор Погрібний. - К. : Український пріоритет, 2016. - 461,[3] с
2. Погрібний, Віктор Олексійович. Жертовне вогнище : Воєнні оповіді / Віктор Погрібний., ред. В.Бондар. - Кіровоград : Степ, 1995. - 171,[4] с. : іл.
3. Погрібний, Віктор Олексійович. Куща : проза 2012 року : новели, п'єса, есе / Віктор Погрібний ; ред. Василь Марко. - Кіровоград : Степ, 2013. - 106 с. : фото
4. Погрібний, Віктор Олексійович. Куща: проза 2012 року : новели, повість, есе / Віктор Погрібний. - К. : Український пріоритет, 2014. - 109, [3] с.
5. Погрібний, Віктор. Маркове пекло : памфлети, фейлетони, гуморески / Віктор Погрібний. - Кіровоград : Мавік, 2005. - 290, [2] с.: іл
6. Погрібний, Віктор Олексійович. Серед українців: Слово про духовність: публіцистика / Віктор Погрібний; ред. Василь Бондар, авт. передм. Григорій Клочек. - Кіровоград : Центрально-Українське вид-во, 2004. - 374 с. : фото
7. Погрібний, Віктор Олексійович. Царина : новели, оповідання, етюди / Віктор Погрібний; ред. В.Бондар. - Кіровоград : Мавік, 2004. - 168,[4] с. : іл, портр

2.1.1.2. Поезія

8. Погрібний, Віктор Олексійович. Напис на шибці: Вірші різних літ / Віктор Погрібний; передм., ред. і упоряд. В.Базилевського. - Кіровоград : Степ, 1993. - 92,[4] с. : іл.
9. Погрібний, Віктор Олексійович. Прости мій гнів (знайдені записники): Вірші різних літ / Віктор Погрібний; худ. : Василь Лопата. - Кіровоград

: КОД, 2006. - 97,[1] с.: портр., іл.

2.1.2. Публікації у збірниках

2.1.2.1. Проза

10. Віктор Погрібний: „Не просто щось – важливо, як сказати...”// Бондар, Василь Васильович. У пошуках слова значущого: Статті, інтерв'ю, рецензії / Василь Бондар. - Кіровоград : Степ, 2008. – С. 106 -112
11. Віктор Погрібний: три есе // Блакитні вежі: хрестоматія / ред. Василь Бондар. - Кіровоград: ПВЦ "Мавік", 2009. – С. 287 - 303
Зміст: Лукавий. Його преподобіє, шаблон. Наші діти багато знають Шевченка?
12. Погрібний, Віктор. „А галушки холонуть...”: (проза) // П'яте колесо : Антологія сміху / Упор. Володимир Могилюк; ред. рада: Василь Бондар, Антоніна Корінь та ін. - Кіровоград : Мавік, 2002. – С. 140-155.- Зміст: Звідки взявся Матусевич; Не продамось!: памфлет; „Цей Микола Полоз опозорив мене і мою дружину...”: напівбувальщина; Приватизуємось, панове!: памфлет
13. Погрібний, Віктор. Живи, Арсенівко!: Від внука Івана Тобілевича // Науковий збірник Кіровоградського обласного Краєзнавчого музею / Упр. культури і туризму облдержадміністрації, Кіровоградський обл. краєзнавчий музей. - Кіровоград: Імекс-ЛТД. – 2012. - Вип. 1 / ред., відп. за вип. С. Е. Колесник, редкол.: О. І. Кротов, ред. А. В. Маршанін [та ін.]. - 2012. – С. 89 – 112
14. Погрібний, Віктор. Заворожена світом. Антоніна Корінь – п'ять в'язанок літ //Святися, робото! : Колективна ода бібліотекарям / ОУНБ ім. Д.І. Чижевського; ред.: А. Корінь, О. Нельга, Г. Пovalій. - Кіровоград, 2001. - 58,[1] с.: фото
15. Погрібний, Віктор. Шевченко – геній, а хто – ми? // Шевченкіана степова: антологія / укл. Василь Бондар. - Кіровоград : Мавік, 2005. – С. 195 – 198.

2.1.2.2. Поезія

16. Погрібний, Віктор (поезія) // Блакитні вежі: хрестоматія творів письменників Приінгульського краю: у 2 т. / редкол.: Василь Бондар

(голова), Т. В. Андрушко, А. М. Корінь [та ін.] ; авт. передм. Л. В. Куценко; укл.: Василь Бондар. - Кіровоград: Мавік. - 2011. - Т. 1: Поезія / Тетяна Андрушко [та ін.]. - 2011. – С. 335 - 350

17. Погрібний, Віктор (поезія) // Золоте поле: Літературний альманах письменників Приінгулля / Валерій Гончаренко [та ін.]. - Кіровоград: Поліграф-Терція, 2009. – С. 183 - 194
18. Погрібний, Віктор. Вечірня пісня. // Решетов, Олександр Олексійович. В душі цвітуть духмяні абрикоси : пісенник / Олександр Решетов [та ін.]; муз. ред.: Олена Панічева, літ. ред.: Василь Марко. - Кіровоград : Імекс-ЛТД, 2012. – С 115-116. : ноти, портр. - Текст: укр., рос.
19. Погрібний, Віктор. Замела заметіль Матусівку. Тільки ви, зорі чисті. // Решетов, Олександр Олексійович. Дзвіночки конвалій: пісенник / Олександр Решетов ; ред.: Олена Панічева, Василь Марк. - Кіровоград: Імекс-ЛТД, 2008. – С140-145.: ноти
20. Погрібний, Віктор (поезія)// 20 х 20. Письменники сучасної Кіровоградщини [] : Поезії, оповідання, статті / Ред. Василь Бондар. - Кіровоград: Антураж А, 2004. – С.144-155. – Зміст: Ода вітчизнам; Буває слово...; Правда; „Тільки ви, зорі, чисті...”; У чеканні року собаки; „Чого вродилися слабенькі...”; „Заллю добром, як скреслою рікою...”; „Якщо ви хочете звершити...”; Казка про мову; Степ; „А чи поет я, а чи ні...”; „Нема орлів, щоб виклювали очі...”; „Який прекрасний світ!...”; „Ця блузонька,...”; “На асфальті взимку”; “Україні”
21. Погрібний, Віктор. Я сам розберуся з собою і світом...: (поезія) // Євшан [Текст] : Антологія поезії / Укл. Володимир Могилюк; Ред. Василь Бондар; Авт.передм. Світлана Барабаш. - Кіровоград : ПВЦ "Мавік", 2000. – С.105-112.- Зміст: „У лабіринтах слави і хули...”; Буває слово...; На асфальті взимку; Моя земля; „Не кличте – любові мені не треба...”; „Нема орлів, щоб виклювали очі...”; „Ідїть собі, люди...”; „Якщо ви хочете звершити...”; „Щось пішла мілина...”

2.1.2.3. Літературне редагування та видання, у яких В.О.Погрібний був укладачем, упорядником, автором передмови

22. Авруцкий, Ефим Яковлевич. Мои пятилетние сверстники : поэма / Ефим Авруцкий; ред. : Виктор Погребной. - Кіровоград : Степ, 2008. - 41,[4] с. : фото
23. Бабич, Ярослава Віталіївна. За руським морем: [Поезії] / Ярослава Бабич ; передм. В.Погрібного. - Кіровоград : Степ, 1992. - 40 с. : фото

24. Базилевський, Володимир Олександрович. Тепер і тут : трикнижжя / Володимир Базилевський ; ред. Віктор Погрібний. - Кіровоград : Степ, 2012. - 167 с. : фото, портр.
25. Бредихіна, Ніна Миколаївна. Женьшеневий кущ : Біографічні поеми / Ніна Бредихіна; ред. Віктор Погрібний. - Кіровоград : Степ, 2008. - 122 с. : іл, портр.
26. Бредихіна, Ніна Миколаївна. Корсунська сага : вірші / Ніна Бредихіна; ред. Віктор Погрібний . - Кіровоград : ДЛАУ: Степ, 2005. - 65,[1] с.: іл, портр.
27. Бредихіна, Ніна Миколаївна. Серце зіткане з любові: Вірші й поеми / Ніна Бредихіна; ред. Віктор Погрібний. - Кіровоград: Степ, 2006. - 98,[1] с. : портр
28. Бредихіна, Ніна Миколаївна. Чарівні суниці: (дитяча опера-казка) / Ніна Бредихіна ; авт. передм.: Віктор Погрібний. - Кіровоград : ДЛАУ: Степ, 2007. - 21,[1] с. : іл, портр
29. Гармазій, Надія. Приручення лиса : поезії / Надія Гармазій; ред. Віктор Погрібний. - Кіровоград: Степ, 2008. - 70,[1] с.
30. Гладир, Юлія Федорівна. Під віями ночі: поезії / Юлія Гладир; ред. і укл. Віктор Погрібний. - Кіровоград: Степ, 2011. - 71 с.: іл., портр.
31. Горовий, Іван Федосійович. Коромисло: новели / Іван Горовий; передм. В.Погрібного. - Кіровоград : Степ, 1999. - 102,[1] с.: портр.
32. Горчар, Катерина Георгіївна. Неприручений птах / Катерина Георгіївна Горчар; ред. Віктор Погрібний. - Кіровоград: Степ, 2001. - 96 с. : іл
33. Журба, Василь Гнатович. Грім на голе дерево : новели / Василь Журба; ред. Віктор Погрібний. - Кіровоград : Степ, 2002. - 132 с. : іл, портр
34. Журба, Тамара Гнатівна. Звідкіля ти, журавлятко? : вірші: для дошк. та мол. шк. віку / Тамара Журба; ред. В.О. Погрібний, іл. О.О. Зибайлов. - Кіровоград : Кіровоград. вид-во, 2002. - 12 с.: мал.
35. Кіровоград: Фотоальбом / Укл. і фото І. М. Корзуна, авт. тексту В. О. Погрібний. - К. : Мистецтво, 1983. - 95 с.: іл
36. Кердіваренко, Олександр Федорович. Дні білих камінців: повісті / Олександр Кердіваренко; ред. і упор.: Віктор Погрібний. - Кіровоград :

Степ : Мавік, 2006. - 213,[1] с.: іл.

37. Кокуленко, Борис Григорович. Степова Терпсихора / Борис Кокуленко; ред.: В. Погрібний, С. Янчуков. - Вид. 2-е, доп. - Кіровоград : Поліграф-Терція, 2012. - 250,[1] с.: портр., фото. - Бібліогр. с. 245-249
38. Кокуленко, Борис Григорович. Степова Терпсихора / Борис Кокуленко; ред. В.Погрібний. - Кіровоград : Степ, 1999. - 212 с.: іл.: фото
39. Кондратенко-Процун, Валентина. Доля на осінньому балу: Вірші, пісні, гумор, проза / Валентина Кондратенко-Процун; ред. Антоніна Корінь, В. Погрібний, фот. С. Александрович, В. Лебедик. - Кіровоград, 2004. - 95,[1] с.: фото, нот.
40. Кондратенко-Процун, Валентина Фоківна. Райські яблука у пелені: поезії / Валентина Кондратенко-Процун; ред. і укл. Віктор Погрібний. - Кіровоград : Степ, 2011. - 86 с.: портр.
41. Корінь, Антоніна Михайлівна. Віку мого день : Наївні вірші / Антоніна Корінь; ред. і упоряд. В.О.Погрібний. - Кіровоград : Степ, 2000. - 339 с.: портр.
42. Косенко, Олександр Іванович. Гартування води: поезії / Олександр Косенко; ред. Віктор Погрібний. - К. : Український пріоритет, 2013. - 93,[2] с.
43. Косенко, Олександр Іванович. На сьомий день: поезії / Олександр Косенко; ред. і укл. Віктор Погрібний. - Кіровоград: Степ, 2010. - 89 с.: портр.
44. Курганський, Анатолій Порфирівич. Веселі заповіти : Гумор і сатира / Анатолій Курганський; ред. Віктор Погрібний. - Кіровоград: Степ, 2003. - 56 с. : портр.
45. Курганський, Анатолій Порфирівич. Мінюю, куплю, продам: Гумор і сатира / Анатолій Курганський; ред. Віктор Погрібний. - Кіровоград: Степ, 2002. - 48 с.: портр, іл
46. Марко, Василь Петрович. Стежки до таїни слова: літературознавчі й методичні студії: Навчальний посібник: Для студентів філологічних спеціальностей вищих навчальних закладів / Василь Марко; ред. : В. О. Погрібний. - Кіровоград: Степ, 2007. - 262,[2] с.: портр. - Бібліогр. в кінці глав.
47. Матівос, Юрій Миколайович. Сторінки безсмертя: Історико-краєзнавчий нарис / Юрій Матівос; укл. Віктор Погрібний. -

- Кіровоград: Степ, 2005. - 144 с. : фото.кол. - Бібліогр. с. 142; іменний покажч. с. 144
48. Нескорений "Спартак": Фотоальбом / Авт. тексту В. О. Погрібний, фот. та упорядн. І. М. Корзун, худ. Л. М. Момот. - К. : Мистецтво, 1982. - 47 с. - Текст укр. та рос. мовами
 49. Полевина, Ольга Николаевна. Ветер-обманщик : (Сборник повестей) / Ольга Полевина; ред. Виктор Погребной, худ. Андрей Липатов. - Кировоград : Б. в., 2004. - 95 с. : ил, портр.
 50. Полевина, Ольга Николаевна. Круиз по Стиксу: повесть / Ольга Полевина; ред. Виктор Погребной. - Кировоград : Степ, 2011. - 149,[1] с. : портр.
 51. Полевина, Ольга Николаевна. Повесть о людях и о себе / Ольга Полевина; ред. Виктор Погребной. - Кировоград : Степ, 2010. - 80 с. : ил, портр.
 52. П'ятий океан : Збірник маршів, пісень та віршів членів літературно-музичного клубу "Крила" Державної льотної академії України / Ред. Віктор Погрібний. - Кіровоград : ДЛАУ : Степ. - 2003
Вип.1. - 2003. - 27 с. : іл
 53. Селецький, Петро Іванович. Заклання ночі: вірші / Петро Селецький; ред. і упоряд. В.О. Погрібний. - Кіровоград: Степ, 1995. - 61,[2] с.: портр.:іл.
 54. Селецький, Петро Іванович. Сліди багать: (Сакраментальні вірші) / Петро Селецький; ред. і упоряд. В.О. Погрібний. - Кіровоград: Степ, 1993. - 32 с. : фото
 55. Сонячний світ: Літературний альманах. Вип. 1 / Літературне об'єднання "Літо"; укл. Л. Лаврик, ред. Володимир Могилюк, Віктор Погрібний. - Світловодськ; Кременчук: Про-Графіка Лтд, 2005. - 196,[2] с.: портр.
 56. Степ : літературно-художній та громадсько-політичний альманах / ред. В. Погрібний. - Кіровоград : Літоб'єднання "Степ". - 1958[?]. - 1958. - 175 с.
 57. Степ: літературно-мистецький та громадсько-публіцистичний альманах / ред. В. Погрібний. - Кіровоград : Літоб'єднання "Степ". – 1993
№ 1. - 1995. - 92 с

58. Тимко, Світлана Парфентіївна. Дивна логіка : гумор і сатира / Світлана Тимко; ред. і укл. Віктор Погрібний. - Кіровоград: Степ, 2011. - 90,[1] с.: портр.
59. Фесенко, Наталія Федорівна. На святі життя: поезії / Наталія Фесенко; ред., укл. Віктор Погрібний, худ. Віктор Сорбат. - Кіровоград : Степ, 2008. - 128,[2] с.: іл.
60. Царук, Антоніна. Як Петрик стежину пас: вірші, казки, загадки, оповідання / Антоніна Царук; ред. Віктор Погрібний. - Кіровоград: Степ, 2009. - 123 с.: іл.

2.2. Публікації в періодичних виданнях

2.2.1. Проза

61. Погрібний, Віктор. "...А гуси гелготіли": новела / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 9 квітня. - С. 3
62. Погрібний, Віктор. Артем: новела / Віктор Погрібний // Березіль. - 2013. - № 11-12. - С. 97-103
63. Погрібний, Віктор. Буланий: уривок з роману "Гріх і честь" / Віктор Погрібний // Народне слово. - 2017. - 5 жовтня. - С. 9: фото
64. Погрібний, Віктор. Відплата: проза / В. Погрібний // Літературна Україна. - 2005. - 1 вересня. - С. 5
65. Погрібний, Віктор. Дядько Гриша і його остання домівка : оповідання / Віктор Погрібний // Вільне слово. - 1996. - 8 травня. - С. 3
66. Погрібний, Віктор. Знам'янський варіант: новела / В. Погрібний // Степ. - 2014. - № 2. - С. 33-37
67. Погрібний, Віктор. Знам'янський варіант: новела / Віктор Погрібний // Літературна Україна. - 2016. - 4 серпня. - С. 8-9: фото
68. Погрібний, Віктор. Коні: новела / Віктор Погрібний // Молодий комунар. - 1975. - 1 травня. - С. 5; Кіровоградська правда. - 2000. - 6 травня. - С. 2
69. Погрібний, Віктор. Мі і АН : новела / Віктор Погрібний // Українська літературна газета. - 2016. - 13 травня. - С. 12-13 ; Українська літературна газета. - 2016. - 27 травня. - С. 12-13

70. Погрібний, Віктор. На дні криниці: оповідання / В. Погрібний // Київ. - 2017. - № 5-6. - С. 100-105
71. Погрібний, Віктор. Намисто для Миколи: новела / В. Погрібний // Народне слово. - 2005. - 4 серпня. - С. 3-4
5 серпня виповнилось 70 років від дня народження члена Національної спілки письменників України Віктора Погрібного. Напередодні свого ювілею він запропонував газеті свою новелу "Намисто для Миколи".
72. Погрібний, Віктор. Намисто для Миколи: новела / В. Погрібний // Літературна Україна. - 2011. - 6 жовтня. - С. 8-9
73. Погрібний, Віктор. Очеретяні в'юни: новела / В. Погрібний // Літературна Україна. - 2014. - 23 січня. - С. 9
74. Погрібний, Віктор. Очеретяні в'юни: новела / Віктор Погрібний // Народне слово. - 2016. - 4 лютого. - С. 8: фото
75. Погрібний, Віктор. Розстріл на марші: Плата за Варвару : новела / Віктор Погрібний // Народне слово. - 2016. - 21 липня. - С. 8
76. Погрібний, Віктор. Торгувала Килина корову : фейлетон / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 13 липня. - С. 4
77. Погрібний, Віктор. Українці в Пісках : новела / В. Погрібний // Дзвін . - 2017. - № 7. - С. 74-81
78. Погрібний, Віктор. Царенкове насіння: проза / Віктор Погрібний // Степ. - 2013. - № 2. - С. 48-52
79. Погрібний, Віктор. Цілюще : новела / В. Погрібний // Дзвін . - 2017. - № 2. - С. 128-132

2.2.2. Поезія

80. Антологія одного вірша: вірші / Віктор Погрібний, Володимир Яремчук, Елена Зимовец // Народне слово. - 2012. - 26 квітня. - С. 10
81. Вечірня пісня: слова В. Погрібного; музика М.Маслова // Кіровоградська правда. - 2004. - 16 жовтня. - С. 4
Пісня про місто над тихим Інгулом. 1959 рік.

82. Кіровоградщина літературна : поезія // Літературна Україна. - 2015. - 28 травня. - С. 8-9
Добірка творів поетів-земляків: В.Погрібного, Т.Журби, А.Загравенка, А.Царук, І. Немирової, В.Могилюка, А.Черниша, Т.Андрушко, А.Корінь, Н.Гармазій, С.Колесникова, Ю.Гладир, О.Косенка.
83. Погрібний, Віктор. Верби у центральному сквері: вірш / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 1987. - 18 жовтня
84. Погрібний, Віктор. Вірші / В. Погрібний // Степ. - 2014. - № 2. - С. 30-37. - Зміст: „Вже не пушок над устами...”; Гей, життя!; „Ода Вітчимама”; „У лабіринтах слави і хули...”
85. Погрібний, Віктор. Вірші // Первая городская газета. - 2017. - 30 ноября. - С. 10.- Зміст: Ця блузонька біла...; Степ (Арсенівка); На асфальті взимку
86. Погрібний, Віктор. Добірка віршів / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 24 жовтня. - С. 3
87. Погрібний, Віктор. „Зародила ліщина...”: вірш // Маловисківські вісті. - 2009. - 18 листопада. - С. 3
88. Погрібний, Віктор. Зірвіть за містом горобину: вірш / Віктор Погрібний // Народне слово. - 1995. - 23 лютого. - С. 3
89. Погрібний, Віктор. Казка про мову: поезія / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 1994. - 9 серпня. - С. 3
90. Погрібний, Віктор. Матусяни: вірш / Віктор Погрібний // Народне слово. - 2015. - 30 липня. - С. 9
91. Погрібний, Віктор. Ода білому кетяжкові: вірш / Віктор Погрібний // Поріг. - 1992. - № 3. - С. 16-17
92. Погрібний, Віктор. Ода вітчимама: вірш / Віктор Погрібний // Вечірня газета. - 1995. - 19 травня. - С. 8
93. Погрібний, Віктор. О славні часи дуелянтів!: вірш / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 2008. - 23 травня. - С. 15
94. Погрібний, Віктор. Перші уроки: вірш / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 1965. - 3 жовтня

95. Погрібний, Віктор. Поріг: вірш / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 1973. - 23 червня. - С. 3
96. Погрібний, Віктор. Прозріли сини, Україно: вірш / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 1991. - 7 грудня
97. Погрібний, Віктор. Прости мій гнів: поезії / В. Погрібний // Літературна Україна. - 2008. - 31 січня. - С. 5
98. Погрібний, Віктор. Степ (Арсенівка): вірш / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 1996. - 21 травня. - С. 3
99. Погрібний, Віктор. Тільки зорі ...: вірш / В.Погрібний // Літературна Україна. - 2001. - 27 грудня. - С. 5
100. Погрібний, Віктор. Україні : вірш / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 1991. - 3 вересня; Поріг. - 1992. - № 1. - С. 21-22
101. Погрібний, Віктор. Хата: вірш / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 22 травня. - С. 3
102. Середмістя : підбірка віршів до Всеукраїнського дня поезії // Вечірня газета. - 2002. - 24 травня. - С. 10

2.2.3. Рецензії

103. Погрібний, Віктор. Аргументи часу і музики: рецензія на поетичну збірку Валерія Сидніна / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 24 липня. - С. 3
104. Погрібний, Віктор. "Ваша справжність, сер?" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 2 липня. - С. 3
Рецензія на книгу віршів В.Сидніна "12-й кілометр".
105. Погрібний, Віктор. З роду гурманів Слова: На здобуття обласної літературної премії ім. Є.Маланюка / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2010. - 7 грудня. - С. 7
Рецензія на поетичну книгу О.Косенка "На сьомий день".
106. Погрібний, Віктор. З роду гурманів слова / Віктор Погрібний // Степ. - 2013. - № 2. - С. 60-63 : фото
Про поетичну збірку Олександра Косенка "На сьомий день".

107. Погрібний, Віктор. Іван Карпенко-Карий від Євгена Курмана : рецензія / В. Погрібний // Народне слово. - 2013. - 12 грудня. - С. 20: фото.кол.
Рец. на Карпенко-Карий І.К. "Хазяїн" : Режисер Є.Курман / І. К. Карпенко-Карий
В.Погрібний пропонує власний погляд на класичну п'єсу у постановці Є.Курмана, акцентуючи на тих засобах, які осучаснюють твір, та відзначає роботу О.Ярошенка - виконавця головної ролі.
108. Погрібний, Віктор. Полум'я і граніт / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 14 червня. - С. 4
Віктор Погрібний ділиться своїми враженнями від книги Юрія Матівоса "Сторінки безсмертя".
109. Погрібний, Віктор. "Просимо збільшити тираж"... : про книгу В. Бредихиної "Дарунок", яка дуже сподобалася малюкам / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 9 липня. - С. 1
110. Погрібний, Віктор. Щасливий той, у кого незламний дух / В. Погрібний // Народне слово. - 2011. - 24 листопада. - С. 8 : фото
Подаються думки голови обласного літоб'єднання "Степ" В.Погрібного про повість О.Полевіної "Круїз по Стіксу", який редагував цю книгу.

2.2.4. Публіцистика

111. Макей Л. Освячені духом корифеїв / Л. Макей, В. Погрібний // Народне слово. - 2008. - 30 вересня. - С. 1, 2
Фоторепортаж про урочисте відкриття Всеукраїнського свята театрального мистецтва "Вересневі самоцвіти" на Хуторі Надія.
112. Погрібний, Віктор. ...А молотобійці не притомились: Післямова до IV Всесвітнього Форуму українців / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 29 серпня. - С. 3
113. Погрібний, Віктор. А суть така - є слід : Науму Добріну виповнилося 90 літ / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 15 січня. - С. 3
114. Погрібний, Віктор. Антоніна Червінська. Квіти для мами / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 26 грудня. - С. 1
115. Погрібний, Віктор. Архітектурний прецедент? : Вище Кафедрального собору, де стояв старовинний будинок - пам'ятка архітектури - споруджуватиметься новий / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 13 липня. - С. 1

116. Погрібний, Віктор. Бацили знищення / Віктор Погрібний // Степ. - 2017. - № 2. - С. 3-4 : фото
117. Погрібний, Віктор. Безстрашні люди / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 1965. - 6 травня. - С. 4 : фото
Про партизанів Кіровоградщини Олійника Василя Андрійовича, Лупету Григорія та Лукашенка Олександра Євграфовича.
118. Погрібний, Віктор. Біжать літа - не пробігають: Старійшині літоб'єднання "Степ" Георгію Позняку - 80 років / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 25 лютого. - С. 3
Стаття містить також особисті спогади автора про початок творчої співпраці з ювіляром та фото 1950 року.
119. Погрібний, Віктор. Батько / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 15 липня. - С. 2
Продовження рубрики "Батько", започаткованої газетою для піднесення ролі батька в сімейному вихованні, в суспільстві, в країні. У період відродження народних засад виховання така рубрика дуже актуальна.
120. Погрібний, Віктор. Безмежно віруючий : про поета Костянтина Лесь-Лесьєва / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 1999. - 4 березня. - С. 3
121. Погрібний, Віктор. Безсрібники. Символи Юрія Гончаренка : Спроба творчого портрета / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 30 квітня. - С. 3
122. Погрібний, Віктор. Бенефіс Леоніда Куценка / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 22 листопада. - С. 4
123. Погрібний, Віктор. Білий мамонт: памфлет / В. Погрібний // Народне слово. - 2008. - 11 листопада. - С. 3
124. Погрібний, Віктор. Благодійність Яра Славутича / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 1992. - 30 червня
125. Погрібний, Віктор. "Благослови, душе моя..." : Муніципальний камерний хор Юрія Любовича / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 29 квітня. - С. 2
126. Погрібний, Віктор. Буде і таке свято в Україні? / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 31 серпня. - С. 2

127. Погрібний, Віктор. Буде експозиція - буде охорона : До 100-річного ювілею Ю. Яновського / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 12 лютого. - С. 1
128. Погрібний, Віктор. Буде тиждень національних культур / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 13 червня. - С. 1
129. Погрібний, Віктор. Бути собою / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 12 жовтня. - С. 4
Післямова до "Вересневих самоцвітів" містить роздуми про свято та пам'ятні місця Кіровоградщини, пов'язані з театром корифеїв.
130. Погрібний, Віктор. Вічний - тільки вогонь: автограф / Віктор Погрібний // Народне слово. - 2015. - 24 грудня. - С. 10
Про вірші, висунуті на здобуття обласної літературної премії, від редактора першої книжки авторки та керівника літературної студії "Степ".
131. Погрібний, Віктор. В місті музики Арсенія Тарковського: В місті пройшли Дні Тарковських / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 20 червня. - С. 1
132. Погрібний, Віктор. В облдержадміністрації: "Не звалювати всі гріхи на державу" обговорено питання піднесення промислової галузі : Нарада з питання розвитку промислової галузі господарського комплексу області в 2002 році / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 18 липня. - С. 1
133. Погрібний, Віктор. В образі поета: Пам'яті Валерія Гончаренка / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 25 липня. - С. 3
134. Погрібний, Віктор. Vivat, музичний Кіровоградє! / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 31 травня. - С. 1
"Травневі музичні зустрічі", які вже увосьме відбуваються в Кіровограді, стали одним з найпрестижніших мистецьких фестивалей, найвідоміші колективи вважають за честь брати участь у ньому.
135. Погрібний, Віктор. Від триумфів "Пролісок" не втомився / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 30 жовтня. - С. 1
136. Погрібний, Віктор. Відвертості пані Лідії (про Лідію Забілясту)/ В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 11 жовтня. - С. 1
137. Погрібний, Віктор. Віднині театр корифеїв - академічний : Вітаємо! / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 25 лютого. - С. 1

23 лютого колегія Міністерства культури і туризму України присвоїла Кіровоградському музично-драматичному театру імені М.Кропивницького високе звання академічного.

138. Погрібний, Віктор. Віктор Медведчук вивчав справи в місцевій організації СДПУ(о) / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 3 липня. - С. 1
139. Погрібний, Віктор. Він належить степові. Некролог на смерть Миколи Смоленчука / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 1993. - 14 січня
140. Погрібний, Віктор. Він народив "Сяйво", "Сяйво" народило його (про композитора Анатолія Бондара та вокально-інструментальний ансамбль „Сяйво”) / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 5 грудня. - С. 1
141. Погрібний, Віктор. Він прийшов з країни добра : Прощальне слово Віктору Петровичу Ярошу / В.Погрібний, М.Стоян, Ф.Непоменко // Кіровоградська правда. - 2001. - 30 жовтня. - С. 3
142. Погрібний, Віктор. Він степ оспівував, як батька: 100-річчя від дня народження Тереня Масенка / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 15 листопада. - С. 1
143. Погрібний, Віктор. Вірмо в себе - закликали письменники Михайло Слабошпицький, Петро Перебий ніс, Світлана Короненко / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 31 січня. - С. 3
144. Погрібний, Віктор. Вірність червоному прапору : Відкриття музею підпільної комсомольської організації "Спартак" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 1978. - 31 жовтня
145. Погрібний, Віктор. Вас чуємо! / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 29 жовтня. - С. 1
- Про відкриття цьогорічного концертного сезону у Кіровоградській обласній філармонії та виступи відомих музичних колективів та артистів.
146. Погрібний, Віктор. Василь Марко - вчений, літератор, інтелігент / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 18 лютого. - С. 2
- Про 70-річний ювілей доктора філологічних наук, професора Василя Марка.
147. Погрібний, Віктор. Вдруге зайти в потік / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 6 червня. - С. 3

Про відновлення постановки "Вечір" за драмою білоруського письменника О.Дударєва в обласному музично-драматичному театрі.

148. Погрібний, Віктор. Велика Виска - від слова "Вись" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 30 жовтня. - С. 2
Минуле і сьогодення Великої Виски Маловисківського району.
149. Погрібний, Віктор. Велика помийна яма: Нею хотіли зробити прекрасну вулицю Жовтневої революції в обласному центрі / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 20 червня. - С. 2
150. Погрібний, Віктор. Величний материк мислі і праці: У Кіровоградському педуніверситеті відбулися урочистості з нагоди 150-річчя з дня народження івана Франка / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 17 жовтня. - С. 4
151. Погрібний, Віктор. Вершинна точка музичної піраміди: Піаністи України - Генріху Нейгаузу / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 12 жовтня. - С. 1
Репортаж із цьогорічного фестивалю містить імена учасників та тих, завдяки кому стало реальним проведення концерту в рамках фестивалю мистецтв "Нейгаузівські музичні зустрічі".
152. Погрібний, Віктор. "Веселі Боковеньки", нова доба / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 1999. - 18 вересня. - С. 2
153. Погрібний, Віктор. Весняний музичний букет / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 24 травня. - С. 4
154. Погрібний, Віктор. Вийшла "Театральна Олександрія" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 26 вересня. - С. 2
155. Погрібний, Віктор. Вклонімося першому мільйону! : Хліб великий. Хай і заможність прийде / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 31 липня. - С. 1
156. Погрібний, Віктор. Влада: реальний вплив життя / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 1999. - 2 лютого. - С. 3
157. Погрібний, Віктор. Вони нам прихиляють небо : Музичному училищу - 40 років / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 30 травня. - С. 4

158. Погрібний, Віктор. Героїня - Наталія Іванчук: Моновистава кропивничан "Хованка" - безперечний успіх / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 11 лютого. - С. 3
159. Погрібний, Віктор. Григорій Гусейнов - новий Шевченківський лауреат- земляк / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 14 березня. - С. 2
160. Погрібний, Віктор. Гріх: публіцистика / Віктор Погрібний // Степ. - 1993. - № 1. - С. 20-21 : фото
161. Погрібний, Віктор. Громадянська позиція Тетяни Андрушко / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 13 серпня. - С. 3
162. Погрібний, Віктор. Гуманітарна галузь - не вторинна : Відбулася прес-конференція з питань діяльності гуманітарної галузі в 2001 році та її планів на 2002 рік / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 12 січня. - С. 1
163. Погрібний, Віктор. Діалог з моїм молодим сучасником Сергієм Слободенком / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 1999. - 16 вересня. - С. 3
164. Погрібний, Віктор. Де ж буде ... музей Ю. Яновського? / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 2 серпня. - С. 1
165. Погрібний, Віктор. Де між вербами - Тясмин: До 70-річчя Анатолія Куманського / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 18 вересня. - С. 3
166. Погрібний, Віктор. "Де та відклична душа?...": Відвертості Олеса Гончара / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 14 вересня. - С. 3
167. Погрібний, Віктор. Девіз твердолобого егоїзму : "Дикий" капіталізм і природа – несумісні" / В.Погрібний // Народне слово. - 2002. - 8 травня. - С. 2
168. Погрібний, Віктор. "Дельфін" срібний, а діти - золоті!.: "Пролісок" одержав символ переможців - статуетку срібного дельфіна з італійського міста Фівіціну, де в кінці серпня та на початку вересня виступав талановитий колектив / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 26 листопада. - С. 1

169. Погрібний, Віктор. "Дзвіночок" почули як великий дзвін / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 17 січня. - С. 1
 Про виступ на сцені кіровоградської обласної філармонії Київської народної хорової капели хлопчиків та юнаків "Дзвіночок".
170. Погрібний, Віктор. Діаманти Наталії Агапєєвої : До 50-річчя від дня народження / Віктор Погрібний // Народне слово. - 2016. - 24 березня. - С. 9 : фото
 Стаття про відому в області людину, яка служить культурі на будь-якій ділянці роботи.
171. Погрібний, Віктор. Дніпро-батько чи брудний потік? : XI сесія обласної ради / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 1 лютого. - С. 2.
172. Погрібний, Віктор. Дніпровській воді потрібна альтернатива / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 11 серпня. - С. 1
173. Погрібний, Віктор. Дозвольте звернутися, пане Дикун! : Роздуми про вади нашого суспільства / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 16 травня. - С. 2
174. Погрібний, Віктор. Доктор філології - Світлана Барабаш / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 19 жовтня. - С. 1
 З приводу захисту дисертації на тему "Творчість Ліни Костенко в ідейно-художньому контексті літературної доби".
175. Погрібний, Віктор. Доктор філології - Світлана Барабаш / В. Погрібний // Студентський вісник. - 2004. - №10 . - С. 7
 Передмова до добірки поезій С. Барабаш.
176. Погрібний, Віктор. До Шевченка / В. Погрібний // Степ. - 2014. - № 1. - С. 9 : фото
177. Погрібний, Віктор. Духом літературної оселі : Миколі Сухову - 80 літ / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 1994. - 11 жовтня. - С. 3
178. Погрібний Віктор. "Дух, що тіло рве до бою": про Дмитра Павличка / В. Погрібний // Степ. - 2016. - № 1. - С. 3-4 : іл.
179. Погрібний, Віктор. Душа до квітки хилиться / письменник Погрібний В. // Маловисківські вісті. - 2009. - 17 червня. - С. 3
 Публіцистичні роздуми про людський фактор у впорядкованні довкілля із паралелями у минуле.

180. Погрібний, Віктор. Екобезпеці - громадське плече / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 26 вересня. - С. 1
181. Погрібний, Віктор. "Екологія: хто ми на землі? Тривоги на межі тисячоліть": Науково-практична конференція "Екологічні проблеми Центрально-Українського регіону на межі тисячоліть" відбулася у педуніверситеті ім. В. Винниченка / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 20 листопада. - С. 1
182. Погрібний, Віктор. Європа приходить у ліси Кіровоградщини / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 30 жовтня. - С. 1
183. Погрібний, Віктор. Жертвам безжального геноциду: Село Захарівка Світловодського району вшановує своїх загиблих / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 30 листопада. - С. 1
184. Погрібний, Віктор. Жива легенда Іван Казнадій : Відомому режисеру і актору виповнюється 80 літ / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 5 липня. - С. 4
Докладна, проілюстрована документами, на цілу газетну сторінку публікація про видатного театрального діяча.
185. Погрібний ,Віктор. Живе те, що саме цвіте : Відкрилося ХХХ Всеукраїнське театральне свято "Вересневі самоцвіти" / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 26 вересня. - С. 1,3
186. Погрібний, Віктор. Живи, Мар'янівко! Живи, Матусівко!. / Віктор Погрібний // Народне слово. - 2015. - 12 березня. - С. 5 : фото
Про те, як позначались різного роду реформи на житті сіл, що залежить від людей у прагненні зберегти свою малу батьківщину від зникнення і як практично відроджували свої села разом з сільським головою мешканці Маловисківщини.
187. Погрібний, Віктор. Живіть степи / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 1979. - 23 березня. - С. 2 : фото
Про літературний тиждень, присвячений 35-річчю визволення Кіровоградщини.
188. Погрібний, Віктор. Журналістові від асфальту Арсенівка не сподобалась / В. Погрібний // Народне слово. - 2011. - 21 липня. - С. 4
Депутат обласної ради, письменник В.Погрібний - про заповідні місця, батьківщину І.Карпенка-Карого, село Арсенівку, де планується відкрити літературний музей, у зв'язку із дискусією, що розгорнулася у пресі.

189. Погрібний, Віктор. З горна Леоніда Куценка / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 6 вересня. - С. 3
Про наукові і літературні здобутки відомого науковця та літературознавця Леоніда Васильовича Куценка.
190. Погрібний Віктор. Знаменита Павлівська земська чотирикласна / В. Погрібний // Нова газета. - 2017. - 28 вересня. - С. 11 : фото.кол.
У статті письменник Віктор Олексійович Погрібний розповідає про свою родину та Павлівську земську чотирикласну школу. Працювала школа й у часи громадянської війни, за радянських часів - Павлівська неповна середня школа, Павлівська семирічна школа, Павлівська восьмирічна школа. У нинішньому приміщенні історичної Павлівської школи розміщується дім молитви християн-євангелістів. В будівлі школи є дві незайняті кімнати, які можуть послугувати громаді створивши невеликий краєзнавчий музей сіл Матусівки і Павлівки.
191. Погрібний, Віктор. З народного першоджерела: Великий успіх ансамблю пісні і танцю "Донські козаки" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 11 лютого. - С. 4
Про гастрольний виступ на сцені обласної філармонії державного академічного ордену Дружби народів ансамблю пісні і танцю донських козаків.
192. Погрібний, Віктор. З обличчя Марії все ж тепло не зійшло... : Надто скромно відзначила Кіровоградщина 150- річчя з дня народження корифея українського театру Марії Садовської / В. Погрібний // Кіровоградський тиждень. - 2005. - 21 квітня. - С. 1
До 150- річного ювілею М.Садовської Валентина Тобілевич (дружина правнука Карпенка - Карого) разом з працівниками краєзнавчого музею влаштувала чудову виставку в одній із музейних кімнат Хутора Надії.
193. Погрібний, Віктор. З чого виткати поетичний килим: Дебют у "Стежині" Інни Рижик / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 17 лютого. - С. 3
194. Погрібний, Віктор. Залоїлись наші жили? / В. Погрібний // Народне слово. - 2008. - 28 серпня. - С. 2
Публіцистичні роздуми про патріотизм та державність у святкові для українців дні.
195. Погрібний, Віктор. Замах на індивідуума? / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 20 вересня. - С. 3

Відбулось відкриття виставки "Психологія і мистецтво - на поприщі XXI століття" І.Нейгара в одному із залів обласної бібліотеки ім.Д.І.Чижевського, де було розміщено 12 картин.

196. Погрібний, Віктор. Зародки Олега Попова / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 19 квітня. - С. 4
Віктор Погрібний спілкується з автором проекту обласного радіофестивалю "Пісенне перехрестя" Олегом Поповим.
197. Погрібний, Віктор. Зачин з рівнем триумфу / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 29 жовтня. - С. 1
Виставою за п'єсою О. Островського "Тепленьке місце" театр імені М. Кропивницького розпочав свій 124-й, перед'ювілейний сезон.
198. Погрібний, Віктор. Збирач земель - Анатолій Чорноіваненко (с. Панчеве, Новоукраїнського району) / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 1998. - 29 січня
199. Погрібний, Віктор. Звучала з божого благословіння : Завершився VI фестиваль "Травневі музичні зустрічі" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 14 червня. - С. 4
200. Погрібний, Віктор. Зовсім не за принципом:"Чим би дитина не бавилася..." / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 19 травня. - С. 3
201. Погрібний, Віктор. Зорі й здалеку бачаться ...: В обласному Художньому музеї відкрилася персональна виставка Фелікса Полонського / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 23 листопада. - С. 1
202. Погрібний, Віктор. Зорі Гуляйполя / Віктор Погрібний // Степ. - 2017. - № 1. - С. 16
203. Погрібний, Віктор. "Зоряни" доросли до "академіків": Порушено клопотання про надання цьому славетному колективі статусу академічного / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 7 вересня. - С. 1
204. Погрібний Віктор. Зупиніться - оазис! : До 110-ї річниці заснування дендрологічного парку "Веселі Боковеньки" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 28 жовтня. - С. 3

205. Погрібний, Віктор. ...І Богодар Которович приїхав: Розпочався фестиваль "Травневі зустрічі" / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 18 травня. - С. 1
206. Погрібний, Віктор. ...І Винниченко подивиться на нас: А поки що пам'ятника йому нема / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 5 квітня. - С. 2
Розповідається про намагання зведення пам'ятника Володимиру Винниченку.
207. Погрібний Віктор. І вогонь, і тиха ласка / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 10 грудня. - С. 1
В Кіровоградській обласній філармонії з тріумфом виступив Національний заслужений академічний ансамбль танцю України ім. П.Вірського.
208. Погрібний, Віктор. Ігор Демчук, Валерій Лебедик, Андрій Гагарін і компанія : Замітки після відвідання виставки "Пошук - 2004" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 21 грудня. - С. 4
209. Погрібний, Віктор. Іляшенко привів у театр Україну / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 29 січня. - С. 2
Відгук на поетично-музичну виставу "Різдво", роздуми про духовність і християнські цінності та місце їх у світогляді сучасників-земляків.
210. Погрібний, Віктор. Імена : Кіровоград: від Єгорова до Гончаренка / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 18 вересня. - С. 3
211. Погрібний, Віктор. ...І неповторні обличчя / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 25 травня. - С. 1
Репортаж з концерту Черкаської філармонії в рамках VII фестивалю "Травневі музичні зустрічі".
212. Погрібний, Віктор. "І плачу, і сміюся з нею ..." / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 1 вересня. - С. 7
Творчість Антоніни Червінської.
213. Погрібний, Віктор. ...І сільрада стала куренем, а голова - отаманом / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 4 жовтня. - С. 1,2
Святкування Дня козацтва у Світловодському районі.
214. Погрібний, Віктор. І "Фараони" стали бізнесменами : Нова прем'єра в театрі М. Л. Кропивницького / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 16 лютого. - С. 1

215. Погрібний, Віктор. Її запрошують у вірш: Фоторепортаж з Малої Виски / В. Погрібний; Решетников В. // Кіровоградська правда. - 1999. - 25 лютого. - С. 4
216. Погрібний, Віктор. Його "добрий день" не згасне / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 13 липня. - С. 3
В.О.Погрібний свої спогади про Миколу Стояна супроводжує фотографією, на якій поряд письменники та журналісти нашого краю, у т.ч. і М. Стоян. У статті наводяться також слова Олеса Гончара, які свідчать про його ставлення до літературного обдарування нашого земляка.
217. Погрібний, Віктор. Його плечі витримали рясний зорепад: Анатолію Короткову - 60! / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 22 січня. - С. 1
218. Погрібний, Віктор. Його преподобіє шаблон / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 25 грудня. - С. 3
219. Погрібний, Віктор. Казкові ночі, сиві світанки ... / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 22 листопада. - С. 3
Вітання композитора Павла Бровченка з виходом його нової книги вокальних творів "Перепілка".
220. Погрібний, Віктор. "Калиновий спів" - золота ріка / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 29 травня. - С. 1
221. Погрібний, Віктор. "Калиновий спів": приходьте!: Фестиваль вокально-хорового мистецтва "Калиновий спів" / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 23 травня. - С. 1
222. Погрібний, Віктор. Карпенко-Карий закликав - творити : "Вересневі самоцвіти" - перші в цьому столітті / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 15 вересня. - С. 1
223. Погрібний, Віктор. "Каскади" - каскад проблем / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 1999. - 5 серпня. - С. 3
224. Погрібний, Віктор. Квіти пам'яті - Гомеру ХХ століття : Урочистостями в селі Нечаївці Компаніївського району 27 серпня розпочалося на Кіровоградщині святкування 100-річчя Ю. Яновського / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 29 серпня. - С. 1

225. Погрібний, Віктор. Кияни вклонилися Липняжці: Всеукраїнська культурно-мистецька акція "Мистецтво одного села" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 17 серпня. - С. 1
226. Погрібний, Віктор. Кладу голову на плаху:ніколи!...: Ще раз про українську на побутовому рівні / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 11 січня. - С. 3
227. Погрібний, Віктор. Кого на гачок? / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 11 травня. - С. 2
228. Погрібний, Віктор. Коли душа співає / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 27 листопада. - С. 3
Про збірку пісень "Душа співає" О.Решетова на вірші кіровоградських авторів.
229. Погрібний, Віктор. Коли оригінал - святість / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 31 серпня. - С. 4
Володимир Могилюк свої переклади творів Арсенія Тарковського, зібрані в книзі "Плескіт голубих крил", присвятив 250-річчю Кіровограда.
230. Погрібний, Віктор. Коли приходить рядок...: підбірка віршів П. Пархоменко / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 15 жовтня. - С. 3
231. Погрібний, Віктор. Коли продовжують життя картині... / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 2 лютого. - С. 1
232. Погрібний Віктор. Коли серце, як ранок: Георгію Позняку -65 / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 19 червня. - С. 3
233. Погрібний, Віктор. "Колиска моя була в бібліотеці": Сьогодні Всеукраїнський День бібліотек / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 30 вересня. - С. 2
234. Погрібний, Віктор. Коротка гастроль: Замітки на полях театральної програми / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 24 липня
Розповідь про гастролі Кіровоградського обласного музично-драматичного театру ім. М.Л.Кропивницького в Черкасах доповнюється розповіддю про те, як доводиться виживати театру в сучасних умовах, роздумами про роль духовних засад у житті суспільства.

235. Погрібний, Віктор. Кропивничани: "Ми виходимо до вас!." : Театр / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 2 листопада. - С. 1
Огляд театральної афіші нового сезону, у т.ч. прем'єрних вистав.
236. Погрібний, Віктор. Кузьмич : Голові найбільшої на Кіровоградщині агрофірмі "Панчеве" Новомиргородського району А.К.Чорноіваненку-60 років / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 1999. - 25 березня. - С. 1
237. Погрібний, Віктор. Культура - живою стежиною: Розроблено дві обласні програми розвитку культури в краї на 2003-2004 роки та розвитку музейної справи, створено обласний Центр народної творчості / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 30 травня. - С. 1
238. Погрібний, Віктор. Культуру вивчають, культурі навчаються / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 14 листопада. - С. 1
239. Погрібний, Віктор. Куцівка відкриває двері / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 10 липня. - С. 1
240. Погрібний, Віктор. Лідію Забілясту обдарували квітами / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 11 жовтня. - С. 1
241. Погрібний, Віктор. Лідія Забіляста і Геннадій Єрмоєнко: Ми ідемо до вас!... / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 13 травня. - С. 1
242. Погрібний, Віктор. Легенда ХХ століття - Микола Глущенко: В обласному художньому музеї відкрилася виставка художника / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 20 вересня. - С. 1
243. Погрібний, Віктор. Леонід Куценко відкриває Маланюка / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 9 лютого. - С. 2
244. Погрібний, Віктор. Леонід Тендюк: "Мов капітан у бурхливому морі". Спогад про П.Г.Тичину / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 1997. - 9 січня. - С. 3 : фото
245. Погрібний, Віктор. Липняжка збирається в столицю / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 30 липня. - С. 1
246. Погрібний, Віктор. Лісівники братам Тобілевичам / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 2014. - 18 липня. - С. 8
У с. Арсенівка Новомиргородського району за ініціативою Віктора Погрібного, завідувача філії обласного краєзнавчого музею

"Музейно-природного заповідника "Тобілевичі", лісівники разом із дорожниками області відгукнулися благодійною допомогою у справі впорядкування території музейно-природничого заповідника "Батьківщина І. Карпенко-Карого".

247. Погрібний, Віктор. Люди ідуть до "врятованих святинь" : Виставка в обласному художньому музеї "Врятовані святині" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 10 вересня. - С. 1
248. Погрібний, Віктор. Лягти на кулі під прапором України / Віктор Погрібний // Степ. - 2016. - № 2. - С. 7-8 : фото
249. Погрібний, Віктор. Місія Пророка : Завтра відкривається Міжнародне Шевченківське літературно- мистецьке свято " В сім'ї вольній, новій " / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 21 травня. - С. 1
Естафету пам'яті про Тараса Шевченка рік тому ми прийняли від громади Київської області і, посвятавши три дні, позустрічавшись з людьми степового краю, передаємо її сусідній Одесі.
250. Погрібний, Віктор. Магістраль : З берега лівого - на берег правий, або Що врятує вулицю Жовтневої революції / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 24 липня. - С. 2
251. Погрібний, Віктор. Магія старожитностей / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 14 березня. - С. 3
В обласному художньому музеї у день народження Тараса Григоровича Шевченка відкрилася виставка старожитностей "Кольори та мелодії українського свята".
252. Погрібний, Віктор. "Майбутнє медицини - гена терапія": До кіровоградських медиків приїхав відомий в медичних колах країни Олексій Сергійович Переверзєв, професор, завідуючий кафедрою урології Харківської медичної акадємії післядипломної освіти, щоб прочитати лекції для кіровоградських онкологів та урологів. / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 13 квітня. - С. 3
253. Погрібний, Віктор. Майдан - назавжди! / В. Погрібний // Літературна Україна. - 2005. - 17 березня. - С. 1,3
Публіцистичні роздуми про ситуацію в країні після виборів Президента та шляхи утвердження демократії.
254. Погрібний, Віктор. Мала Виска. Околиця. "Молочна" адреса / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 13 червня. - С. 2

255. Погрібний, Віктор. Маловисківські кларнети / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 1997. - 14 серпня
256. Погрібний, Віктор. "Мартин Боруля" поїде в поле : Гастролі музично-драматичного театру імені М. Кропивницького / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 8 червня. - С. 1
257. Погрібний, Віктор. Матусівка вскочила в поїзд. А інші? / Віктор Погрібний // Маловисківські вісті. - 2016. - 3 серпня. - С. 3
Автор розмірковує над долею українського села, зокрема с. Матусівки Маловисківського району, коротко згадує інші села району, звертається до їх історичних дат.
258. Погрібний, Віктор. "Ми хочемо власного авторитету" : Розпочався 119 сезон театру імені М. Л. Кропивницького / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 8 листопада. - С. 2
259. Погрібний, Віктор. Микола Добролежа ввійшов у "Європу" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 16 березня. - С. 1
260. Погрібний, Віктор. Мистецькі дива - з Нової Праги: Виставка прикладного мистецтва в обласному краєзнавчому музеї "Мистецтво одного села" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 29 серпня. - С. 1
261. Погрібний, Віктор. Мистецьке диво ДЮЦу : Святкування 65-річчя Кіровоградського обласного дитячо-юнацького центру / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 27 жовтня. - С. 3
262. Погрібний, Віктор. Михайло Козаков - у Кіровограді / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 3 липня. - С. 1
263. Погрібний, Віктор. Молюсь за тебе, Україно / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 11 жовтня. - С. 1
Свято духовного співу, яке пройшло у Спасо- Преображенському соборі зібрало багато вокально- хорових колективів з області.
264. Погрібний, Віктор. Морози - українські актори / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 14 січня. - С. 4
Стаття про акторів кіровоградського обласного музично-драматичного театру ім. М. Кропивницького Мороз Валерія та Мороз Людмилу.

265. Погрібний, Віктор. Морська душа - капітан Тухов : з документальної повісті / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 1983. - 22 червня. - С. 3 : фото; Кіровоградська правда. - 1983. - 23 червня. - С. 3
З документальної повісті про командира розвідротти загону "Буревісник", який діяв на Кіровоградщині.
266. Погрібний, Віктор. Морська душа - капітан Тухов: (Уривок з історичного нарису) / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 26, 29 листопада. - С. 4
267. Погрібний, Віктор. Музика легких кольорів: Відбулася презентація картин Юрія Луцкевича та Галини Городничевої / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 8 листопада. - С. 3
268. Погрібний, Віктор. На кіровоградському видавничому Монмартрі: Побувавши на авторитетному "круглому столі" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 27 листопада. - С. 4
269. Погрібний, Віктор. На Кіровоградщині зібрано мільйон тонн зерна! / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 20 липня. - С. 1
270. Погрібний, Віктор. На колесах з "чарівним кресалом" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 6 липня. - С. 1
271. Погрібний, Віктор. "На сцені - так, у школі - теж..." / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 27 квітня. - С. 1
В обласному музично-драматичному театрі ім. М.Л.Кропивницького відбулася прем'єра "Ревізора".
272. Погрібний, Віктор. "На сцені не гра, а життя". Вересневі самоцвіти віншують 120-річчя театру / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 27 сентября. - С. 1
273. Погрібний, Віктор. На що благословляє " Ангел- хранитель " або Хто ж допоможе людям / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 20 серпня. - С. 1
274. Погрібний, Віктор. Над річкою, над Синюхою ... / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 20 серпня. - С. 1
275. Погрібний, Віктор. Надвечір'я у пошуках України: Рідна мова - найдорожчий скарб / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 31 серпня. - С. 2

276. Погрібний, Віктор. Назва тільки українська! / В. Погрібний // Нова газета. - 2015. - 16 липня
В статті мова йде про перейменування м. Кіровограда та пропонуються назви міста.
277. Погрібний, Віктор. Напій - золотий. Несіть золото! : Маловисківське консервне підприємство "Скіф" / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 15 грудня. - С. 3
278. Погрібний, Віктор. Народилися сіамські близнята : На Кіровоградщині народилися дівчата, що були зрощені грудками та животиками / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 13 липня. - С. 1
279. Погрібний, Віктор. Народитись, щоб бути безсмертним: Іменем кіровоградського краєзнавця Л. І. Солгутовського жителі села Хащуватого, що в Гайворонському районі, назвали вулицю / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 15 серпня. - С. 1
280. Погрібний, Віктор. "Нас так просто не зітреш" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2010. - 26 лютого. - С. 11
Гастролі хору імені Верьовки в Кіровограді.
281. Погрібний, Віктор. Національне радіо. Національне? / Віктор Погрібний // Степ. - 2017. - № 2. - С. 5-6 : фото
282. Погрібний, Віктор. Не відіслана заява генпрокуророві / Віктор Погрібний // Народне слово. - 2017. - 6 квітня. - С. 8 : фото
283. Погрібний, Віктор. "Не вмре, не загине" : Зустріч з Олегом Поповим, який, у свою чергу, зустрівся з піснею / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 6 січня. - С. 4
284. Погрібний, Віктор. "Не звалювати всі гріхи на державу" : Обговорено питання піднесення промислової галузі / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 18 липня. - С. 1
285. Погрібний, Віктор. "...Не плачте, за мною заплаче рідня..." Заплаче? : Що таке Україна? Над цим абстрактним і живим словом часто замислюються / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 15 червня. - С. 4
286. Погрібний, Віктор. Не стало сусіда : Пером публіциста / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 7 червня. - С. 2

287. Погрібний, Віктор. Не тільки два кольори ... : З виставки декоративного мистецтва вихованок профтехучилищ / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 11 лютого. - С. 3
Про виставку декоративного мистецтва в обласному краєзнавчому музеї, підготовлену вихованками 23-х професійно-технічних училищ області.
288. Погрібний, Віктор. Невідомий Василь Симоненко: Спогад однокурсника / В. Погрібний // Народне слово. - 2003. - 4 січня. - С. 4
289. Погрібний, Віктор. Незборені острови: Завершився XII фестиваль "Травневі музичні зустрічі" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2009. - 29 травня. - С. 11
Про виконавців і музичний репертуар XII фестивалю камерної музики "Травневі музичні зустрічі", після концертну прес-конференцію з Богодаром Которовичем.
290. Погрібний, Віктор. Нескорений "Спартак" / В. Погрібний // Сільські вісті. - 1975. - 29 травня; Кіровоградська правда. - 1975. - 7 травня
291. Погрібний, Віктор. Нетлінне: Сьогодні - Шевченківське свято та обласний День поезії / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 2007. - 22 травня. - С. 3
292. Погрібний, Віктор. Нове покоління слави : "Зоряни" та "Ятрань" їдуть на гастролі в Голандію / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 28 жовтня. - С. 1
293. Погрібний, Віктор. Новомиргородський пейзаж поїхав в Іран.: [Про директора Новомиргородської школи мистецтв Т.Т.Махову]. / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 1999. - 13 травня. - С. 3
294. Погрібний, Віктор. Обернись - побачиш образ / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 14 травня. - С. 3
295. Погрібний, Віктор. Обличчя - тільки одне / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 3 жовтня. - С. 2
296. Погрібний, Віктор. Одна вершина "Проліска" : Тріумфальними були виступи ансамблю "Пролісок" на V Міжнародному фестивалі в італійському місті Фівіцанно / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 5 вересня. - С. 1
297. Погрібний, Віктор. Оживе кіноекран комедією?: Генеральний директор обласного комунального підприємства "Кіровоградкіновідеопрокат"

- Ю. Г. Довгий налагодив зв'язки з київськими кінопрокатними організаціями / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 13 липня. - С. 1
298. Погрібний, Віктор. "Ой, Одарко, годі буде!.. або Як жінки ховають горілку від чоловіків : памфлет / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 3 вересня. - С. 4
299. Погрібний, Віктор. "Ой до чого ця ніч музикальна!" : День поезії / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 22 травня. - С. 3
300. Погрібний, Віктор. "Ой, радуйся земле!": Закликав знаменитий київський камерний хор "Кредо" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 14 січня. - С. 1
Про виступ київського камерного хору "Кредо" на сцені кіровоградської обласної філармонії у рамках програми свята духовного співу "Різдвяні передзвони".
301. Погрібний, Віктор. Оксанка буде сьомою... : На життєвих перехрестях / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 11 листопада. - С. 3
302. Погрібний, Віктор. "Олесь Гончар... ні холоду, ні спеки не боїться" : Маловиськівська районна бібліотека / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 8 грудня. - С. 3
303. Погрібний, Віктор. Оникіївський ліс: осіння формула краси / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 10 листопада. - С. 3
304. Погрібний, Віктор. Памфлети / В. Погрібний // Трудова слава. - 2005. - 24 вересня. - С. 6
4 прозові памфлети доповнює коротка біографічна довідка В. Погрібного.
305. Погрібний, Віктор. Перед схилом схилились... : ("Бирзулівські горби", 1,7 га - в натурі більше, - засновані 1971 року) / В. Погрібний // Народне слово. - 2000. - 25 квітня. - С. 3
306. Погрібний, Віктор. Перші лауреати конкурсу імені Валерія Гончаренка / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 19 квітня. - С. 1
307. Погрібний, Віктор. Перший і єдиний музей української національної хореографії / В. Погрібний, А. Кривохижа // Народне слово. - 2007. - 20 жовтня. - С. 2

Народний артист України, славетний хореограф, ініціатор відкриття першого і єдиного в Україні музею української національної хореографії А.Кривохижа розповідає про діяльність музею.

308. Погрібний, Віктор. Письменницька седмиця / В. Погрібний // Літературна Україна. - 2003. - 27 березня. - С. 7
309. Погрібний, Віктор. Після "Козацького маршу" / Віктор Погрібний // Степ. - 1996. - № 1. - С. 5-7
Про участь у Конгресі української інтелігенції, який відбувся в Києві 11 листопада 1995 року.
310. Погрібний, Віктор. Пісня не обірветься! : Над листами-відгуками на документальну розповідь "Сніги сорок четвертого" / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 1979. - 26 травня. - С. 4 : фото
З листів-відгуків на розповідь про бойові дії на кіровоградській землі 8-го механізованого Олександрійського корпусу в роки Великої Вітчизняної війни.
311. Погрібний, Віктор. "Плач, скрипка, моя..." / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2009. - 17 липня. - С. 11
Не стало видатного митця України Богодара Которовича.
312. Погрібний, Віктор. ...Плюс власне творче "Я" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 19 травня. - С. 4
313. Погрібний, Віктор. Побратались ... гетьман з князем: Відкрилася виставка Володимира Крутоуса / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 15 вересня. - С. 1
314. Погрібний, Віктор. Повернення в Альма-матер / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 13 вересня. - С. 3
Віктор Погрібний розповідає про поета Юхима Авруцького, нашого земляка.
315. Погрібний, Віктор. Подарунок Івана Задої - одкровення Леоніда Чернова / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 13 травня. - С. 3
Уривок з книги відомого олександрійця Леоніда Чернова-Малошийченка "Кобзар на мотоциклі" (помер 1933-го р.), яку впорядкував і надіслав з Одеси наш земляк, письменник Іван Задоя.
316. Погрібний, Віктор. Подвижник рідної природи / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 9 січня. - С. 1

317. Погрібний, Віктор. Поки сонце ... : Народному артистові України Івану Кравцову - сімдесят / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 1 липня. - С. 2
Відбувся ювілейний вечір на честь 70-річчя з дня народження і 50-річчя творчої діяльності народного артиста України Івана Кравцова.
318. Погрібний, Віктор. Покладім на покуті душу славного поета / В. Погрібний // Гайворонські вісті. - 2011. - 29 листопада. - С. 2
Про поета-земляка Леоніда Народового, його життя та творчість.
319. Погрібний, Віктор. Політ до музичних зір / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 10 квітня. - С. 1
Тривають заходи ІХ Всеукраїнського конкурсу молодих виконавців ім. Г.Нейгауза.
320. Погрібний, Віктор. Помийна яма: Нею хочуть зробити прекрасну вулицю Жовтневої революції в обласному центрі / В. Погрібний // Еко плюс по-кіровоградськи. - 2006. - спецвипуск. - С. 2, 4
321. Погрібний, Віктор. Посол говорив українською мовою: На Кіровоградщині 21-22 лютого перебував Надзвичайний і Повноважний посол Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії в Україні пан Роланд Гедлі Сміт / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 23 лютого. - С. 1
322. Погрібний, Віктор. "Поспішай же, сину, послужить Вкраїні...": Думки після ІІІ Всесвітнього Форуму українців / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 4 вересня. - С. 2 : фото
323. Погрібний, Віктор. Похнюпився клуб: чекає господаря / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 4 грудня. - С. 1
324. Погрібний, Віктор. Поховано останнього внука Карпенка-Карого / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 19 квітня. - С. 1
325. Погрібний, Віктор. Почім сьогодні рекет : Прем'єра нового спектаклю в театрі ім.М.Кропивницького - сатиричної комедії-детектива Мирослава Митровича "Рекет опівночі" / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 3 лютого. - С. 4
326. Погрібний, Віктор. Правда. І тільки ... / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2009. - 7 липня. - С. 7
Спогади Віктора Погрібного про письменника Леоніда Народового.

327. Погрібний, Віктор. Правда. І тільки! / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2007. - 28 червня. - С. 7
Життя письменників краю в умовах тоталітарної системи Віктор Погрібний як журналіст і голова обласного літоб'єднання знає добре. Спогади його покликані донести до громадськості правду про життя українських митців у другій половині 20 століття. Друкується з продовженням. Початок у числі від 19.12.2006 року.
328. Погрібний, Віктор. Правда. І тільки... / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2008. - 1 квітня. - С. 7
Творчість Валерія Гончаренка та Валерія Юр'єва.
329. Погрібний, Віктор. Правда. І тільки... / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2008. - 27 червня. - С. 14 : фото
Про Миколу Вінграновського.
330. Погрібний, Віктор. Правда. І тільки... / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2008. - 22 липня. - С. 7 : фото
Про Валерія Гончаренка.
331. Погрібний, Віктор. Правда. І тільки... / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 19 грудня. - С. 3; Кіровоградська правда. - 2007. - 31 липня. - С. 3; Кіровоградська правда. - 2007. - 6 листопада. - С. 3: фото; Кіровоградська правда. - 2008. - 22 січня. - С. 5 : фото; Кіровоградська правда. - 2008. - 31 жовтня. - С. 13; Кіровоградська правда. - 2008. - 2 грудня. - С. 6; Кіровоградська правда. - 2009. - 22 лютого. - С. 14; Кіровоградська правда. - 2009. - 19 травня. - С. 7; Кіровоградська правда. - 2009. - 1 вересня. - С. 7; Кіровоградська правда. - 2009. - 27 жовтня. - С. 7
Літературний процес на Кіровоградщині у другій половині 20 століття.
332. Погрібний, Віктор. Правда. І тільки... / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2009. - 3 лютого. - С. 7
Про Валерія Гончаренка.
333. Погрібний, Віктор. Правда. І тільки... / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2009. - 24 листопада. - С. 7: фото
Про творчість талановитого лірика краю Миколи Пироженка.
334. Погрібний, Віктор. Правда. І тільки... / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2010. - 23 лютого. - С. 7 : фото
Літературний процес на Кіровоградщині 50-70-х років 20 століття.

335. Погрібний, Віктор. Правду полюбити важко. І все ж - полюбіть! / В. Погрібний // Народне слово. - 2009. - 24 березня. - С. 6
Автор статті, відомий журналіст і голова обласного літоб'єднання про події, час, творче спілкування і становлення кіровоградського поета В.Гончаренка.
336. Погрібний, Віктор. Президентіві України Порошенку П.О. / Віктор Погрібний // Слово Просвіти. - 2015. - ч.45. - С. 4
Звернення з проханням щодо підтримки перейменування міста на Богун.
337. Погрібний, Віктор. Привітає всіх сам Карпенко- Карий: У чеканні "Вересневих самоцвітів" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 18 вересня. - С. 2
338. Погрібний, Віктор. Прийдешній вересень Юрія Яновського / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 4 липня. - С. 1
339. Погрібний, Віктор. „Приходьте, шановний старосто!” // Маловисківські вісті. - 2015. - 9 вересня. - С. 3
340. Погрібний, Віктор. Про героїв Холодного Яру: Відбулася презентація документально-публіцистичного фільму "Незгасимий вогонь Холодного Яру" / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 18 вересня. - С. 1
341. Погрібний, Віктор. Про пам'ятник В. Винниченку - вголос / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 11 жовтня. - С. 1
Голова облдержадміністрації Е. Зейналов і голова обласної ради В. Сибірцев підписали спільне розпорядження "Про спорудження пам'ятника В. Винниченку" на честь 125-річчя з дня народження видатної людини.
342. Погрібний, Віктор. Про свій народ - з теплом і з болем / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2008. - 9 вересня. - С. 5
Голова обласного літоб'єднання "Степ" про зустріч на засіданні об'єднання з поетом-земляком, який нині проживає у Німеччині, Юхимом Яковичем Авруцьким.
343. Погрібний, Віктор. Про це у пісні не співається / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 29 січня. - С. 1
344. Погрібний, Віктор. Проїздом з Італії - художній привіт : Кіровоградський художник І. Шатохін живе в Італії / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 7 вересня. - С. 1

345. Погрібний, Віктор. "Провесінь" знаходить дзвінки джерела / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 13 березня. - С. 1
В Кіровограді пройшов ІХ Всеукраїнський фестиваль-конкурс виконавців на народних інструментах "Провесінь".
346. Погрібний, Віктор. "Пролісок" - магія Анатолія Короткова / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 4 квітня. - С. 3
347. Погрібний, Віктор. "Пролісок" відбув до Фівіццанно: В цьому італійському місті він візьме участь у міжнародному фестивалі "Світ музики" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 15 серпня. - С. 1
348. Погрібний, Віктор. "Прошу РК КП(б)У послати мене...": Нові документи про членів підпільної комсомольської організації "Спартак" / В. Погрібний // Молодий комунар. - 1975. - 12 квітня
349. Погрібний, Віктор. П'ять залів непроминушого дива: Розпочалося постійне функціонування обласного художнього музею / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 24 липня. - С. 1
350. Погрібний, Віктор. Раїса Валькевич - народна артистка України! / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 12 вересня. - С. 1
351. Погрібний, Віктор. "Радість" - з насіння "Ятрані" / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - С. 27 травня
352. Погрібний, Віктор. Ризик Геннадія Єрмоєнка виправдався: Після завершення концертів четвертих "Травневих музичних зустрічей" / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 26 травня. - С. 3
353. Погрібний, Віктор. Рицар поетичної пристрасності: До 60-річчя В.Базилевського / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 1997. - 16 серпня
354. Погрібний, Віктор. Робити своє мистецьке "Я": Перші обласні збори творчої молоді / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 6 червня. - С. 2
355. Погрібний, Віктор. Роботящих українців - до ями, на Соловки / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 23 листопада. - С. 1

356. Погрібний, Віктор. Розпочав шевченків край: Розпочався новий творчий сезон в обласній філармонії / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 25 жовтня. - С. 1
357. Погрібний, Віктор. Світ художника - особистий світ: В Кіровоградському художньо-меморіальному музеї ім. О.Осмьоркіна відбулася виставка гобеленів черкаської художниці Тетяни Сосуліної "Моя Україна" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 11 липня. - С. 1
358. Погрібний, Віктор. Свобода слова як дзеркало українського життя: Круглий стіл з журналістської етики / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 22 листопада. - С. 2
359. Погрібний, Віктор. Сеньйори і сеньйорити з вищого світу / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 24 квітня. - С. 3
В Кіровограді відбулися гастролі київського театру ім. І.Франка з виставою "Сеньйор з вищого світу".
360. Погрібний, Віктор. Серпень розпочнуть знані ювіляри / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 29 липня. - С. 3
361. Погрібний, Віктор. Серпень: система координат / В. Погрібний // Степ. - 1997. - № 2-3. - С. 3-6
362. Погрібний, Віктор. Слово золотого поля / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 31 липня. - С. 1
363. Погрібний, Віктор. Сонячний млин духовності : Народному артистові Анатолію Короткову - 60 літ / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 20 січня. - С. 1
364. Погрібний, Віктор. Соціалізмуві Яновський був потрібен?...: Про музей Юрія Яновського в с. Нечаївка / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 26 жовтня. - С. 3
365. Погрібний, Віктор. Справді - на покуті душі : Ювілейний творчий вечір народної артистки України Антоніни Червінської був саме таким / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 10 грудня. - С. 1
Публіцистичні замітки про концерт супроводжують 4 світлини зі свята.

366. Погрібний, Віктор. Старт - слава Богу! А там...: Розпочалася жнивна кампанія на Кіровоградщині / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 9 липня. - С. 1
367. Погрібний, Віктор. Стежина до Катерини Лісняк : Портрет на фоні дня. Директор Кіровоградського міського літературно-меморіального музею І. Карпенка-Карого / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 8 травня. - С. 2
368. Погрібний, Віктор. "Степ", якому віку немає. 75 літ / В. Погрібний // Степ. - 2014. - № 2. - С. 3-9 : фото
369. Погрібний, Віктор. Степова зоря Лідії Забілястої / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2010. - 21 травня. - С. 12
Про виступ народної артистки України, нашої землячки Л.Забілястої в обласній філармонії.
370. Погрібний, Віктор. Степова перлина С.Шаповалова / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 19 вересня. - С. 1
371. Погрібний, Віктор. Стихія забрала два життя / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 1 серпня. - С. 1
372. Погрібний, Віктор. Та, що гине першою і повертається останньою : Хто вони сьогодні - працівники культури / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 8 лютого. - С. 2
373. Погрібний, Віктор. Таке страшне сучасне життя ... : Прем'єра вистави за п'єсою Анатолія Крима "Бажання екстриму" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 8 листопада. - С. 1
374. Погрібний, Віктор. Таких виконавців і Гайдн, і Ліст вітали б стоячи / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 27 травня. - С. 3
Про дев'ятий фестиваль "Травневі музичні зустрічі" у Кіровограді, присвяченого 250-річчю Моцарта та виступ відомого скрипаля Остапа Шутка і піаністки з Азії Абігаль Сін.
375. Погрібний, Віктор. Творчість. Без суєти : Кіровоградському прозаїкові Федору Непоменку - 75 літ / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 12 лютого. - С. 3
376. Погрібний, Віктор. Театр - проти зомбування : Післямова до прем'єри кропивничан "Політ над гніздом зозулі" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 27 травня. - С. 4

377. Погрібний, Віктор. Театр Кропивницького: реставрація чи розбудова ? / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 29 січня. - С. 2
378. Погрібний, Віктор. "Театр Марка Кропивницького" - "термоядерний" творчий вибух / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 1 вересня. - С. 4
379. Погрібний, Віктор. Тепло суворого обличчя / Віктор Погрібний // Степ. - 2015. - № 1. - С. 3-5 : фото
380. Погрібний, Віктор. "Tetra fallok" / Віктор Погрібний // Літературна Україна. - 2017. - 23 лютого. - С. 8 : фото
381. Погрібний, Віктор. Тисячоліття розпочало раціональне покоління / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 25 грудня. - С. 4
382. Погрібний, Віктор. То був високий лет душі, або Ці лірично-іронічні Остап Шутко, Хобарт Ерл... / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2007. - 1 червня. - С. 3
Автор ділиться враженнями про відлунувший на сцені обласної філармонії Х ювілейний фестиваль камерної та симфонічної музики "Травневі музичні зустрічі".
383. Погрібний, Віктор. "...Той не матиме майбутнього" : У Міжнародний день музеїв пошановано лауреатів премії ім. В. Ястребова / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 19 травня. - С. 1
384. Погрібний, Віктор. Той спів з небес!: Вечори духовної музики "Різдвяні передзвони" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2010. - 26 січня. - С. 6
Автор статті ділиться особистими враженнями від виступу державної академічної чоловічої хорової капели України імені Л.Ревуцького в залі обласної філармонії.
385. Погрібний ,Віктор. Топчемо, смітимо, рубаємо... своє життя / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 2 червня. - С. 2
386. Погрібний, Віктор. "Травневі музичні зустрічі": Київ розпочне і завершить / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 18 травня. - С. 1
387. Погрібний, Віктор. Три зустрічі з Валентиною Дацькою / Віктор Погрібний // Народне слово. - 2015. - 23 квітня. - С. 10 : фото
Автор розповідає про свою героїню, нині працівника обласного краєзнавчого музею, доповнюючи власні спогади елементами інтерв'ю.

Згадується і куратор В.Дацької - З.В.Торговець, мати нинішнього директора ОУНБ ім.Д.Чижевського О.М.Гаращенко.

388. Погрібний, Віктор. У вікно - війнуло свіжістю / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 4 листопада. - С. 3
389. Погрібний, Віктор. У дорозі до юного глядача : Розпочалась мистецька благодійна акція "Майстри мистецтв - дітям" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 1 жовтня. - С. 1
390. Погрібний, Віктор. "У сузір'ї Корча" : Мандри невмирущого "цуцика" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 17 квітня. - С. 3
391. Погрібний, Віктор. Фермер Дяківнич і його сини - "Тобілевичам" / В. Погрібний // Народне слово. - 2013. - 4 липня. - С. 20 : фото.кол.
У статті розповідається про фермера Онуфрія Дяківнича і його допомогу заповіднику "Тобілевичі".
392. Погрібний, Віктор. Формула поступу: Завершився XI фестиваль "Травневі музичні зустрічі" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2008. - 3 червня. - С. 6
Відгук автора на XI фестиваль камерної та симфонічної музики "Травневі музичні зустрічі", який проходив в обласній філармонії.
393. Погрібний, Віктор. Хай ідуть до Любовича щоб послухати... : "Травневі музичні зустрічі" / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 25 травня. - С. 1
394. Погрібний, Віктор. Хай ніколи не змаліє дух!// Кіровоградська правда. - 2006. - 23 травня. - С. 3
395. Погрібний, Віктор. Хлопці, по конях! / В. Погрібний // Степ. - 2014. - № 1. - С. 61 : фото
396. Погрібний, Віктор. "Ходила" "Просвіта" понад Дніпром ...: Про Світловодське міське об'єднання "Просвіта" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 1997. - 5 липня. - С. 4
397. Погрібний, Віктор. Ходити рідними берегами: Зустріч з головою Маловисківської районної ради Володимиром Пилиповичем Лойтрою / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 1999. - 30 березня. - С. 3
398. Погрібний, Віктор. Хору Юлії Ткач - слава! А нам, кіровоградцям? / В. Погрібний // Народне слово. - 2014. - 30 січня. - С. 20 : фото.кол.

Про виступ відомого у світі колективу у залі обласної філармонії та проблеми із глядачем.

399. Погрібний, Віктор. Хоч сподівання були великі...: В управлінні культури облдержадміністрації підбили підсумки поїздки делегації від Кіровоградщини на Всеукраїнський форум творчої молоді / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 26 листопада. - С. 1
400. Погрібний, Віктор. Хоч які молотобійці, а вона - живе. : Деякі думки після II-го Всесвітнього форуму українців / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 1997. - 9 вересня
401. Погрібний, Віктор. Хочеш чистої? Очищуй! / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 25 липня. - С. 1
402. Погрібний, Віктор. Хто і з чим у ліс ходить / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 22 грудня. - С. 2
403. Погрібний, Віктор. Хто візьме в земляки Тобілевичів? / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 1999. - 10 серпня. - С. 3
404. Погрібний, Віктор. Хто ти, моє місто, що не пригорнеш своїх синів / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 9 вересня. - С. 2
405. Погрібний, Віктор. Це про нього - "Великий син України": пам'яті Олесея Гончара / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 1995. - 22 липня. - С. 2 : фото
406. Погрібний, Віктор. Ці чисті і цнотливі "Очі чорні" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 22 травня. - С. 1
Репортаж журналіста про відкриття VII фестивалю "Травневі музичні зустрічі".
407. Погрібний, Віктор. Цінності: відкриття на гребені літ: Лист Олександри Кириченко / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 10 вересня. - С. 3
408. Погрібний, Віктор. Це магічне слово - репертуар / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 23 березня. - С. 2
409. Погрібний, Віктор. Цього разу "Ястребов" поїхав і в Кривий Ріг: Лауреатом премії Ястребова став наш земляк Г. Гусейнов / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 21 травня. - С. 4
410. Погрібний, Віктор. Чи буде пам'ятник Володимиру Винниченку?

- / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 26 лютого. - С. 1
411. Погрібний, Віктор. Чи має відповідальність межу? / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 10 липня. - С. 2
412. Погрібний, Віктор. Чи фонять граніти?: Екологія: хто ми на Землі? / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 14 лютого. - С. 1
413. Погрібний, Віктор. Чим пахне Кущівка: Життя міста. Історія і сучасність / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 28 травня. - С. 2
414. Погрібний, Віктор. Чола його торкнувся перст Господній / Віктор Погрібний // Степ. - 2013. - № 2. - С. 26 : фото
Про Ігоря Тарасенка, одного із найталановитіших поетів Кіровоградщини.
415. Погрібний, Віктор. Чому не планують Михайликові рум'янець : Школа і здоров'я дітей / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 5 вересня. - С. 2
416. Погрібний, Віктор. "Чуєте? Вони говорять з хмарою"...: Заповідні місця Кіровоградщини / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 4 квітня. - С. 3
417. Погрібний, Віктор. Шевченко - геній. А хто - ми? / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 6 березня. - С. 2
418. Погрібний, Віктор. Школа мистецтв... імені Бровченка / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 14 листопада. - С. 3
419. Погрібний, Віктор. Шляхами Тараса / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 20 березня. - С. 1
Про художню виставку в музеї Осмьоркіна, на якій представлено роботи українських художників, присвячені ювілею Кобзаря.
420. Погрібний, Віктор. Шумить і дума Чорний ліс / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 7 липня. - С. 2
421. Погрібний, Віктор. Ще ж я на гак ребром не вчеплений ! / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 6 серпня. - С. 2
Уривок з публіцистичного твору Віктора Погрібного.

422. Погрібний, Віктор. Ще один вантаж відповідальності – пам'ятки історії і культури Кіровоградщини / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 3 серпня. - С. 1
423. Погрібний, Віктор. Ще раз украли логіку (чим перев'язала тітка рану): Пером публіциста про сучасне життя / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 13 липня. - С. 2
424. Погрібний, Віктор. Що їв і що пив Кирило Кожум'яка: публіцистика / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 31 жовтня. - С. 2
425. Погрібний, Віктор. Що викрешували закаблуки: Відбувся I тур Всеукраїнського фестивалю-конкурсу народної хореографії імені П. Вірського / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 25 квітня. - С. 2
426. Погрібний, Віктор. Що на їхніх обличчях? : Роздуми в галереї відомих діячів культури / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 6 грудня. - С. 4
427. Погрібний, Віктор. Щоб стояла гора високая: Виставка картин в художньо-меморіальному музеї ім. О. Осмьоркіна / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 9 січня. - С. 1
428. Погрібний, Віктор. Щоб стояла свята гора високая / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2003. - 9 січня. - С. 1
429. Погрібний, Віктор. Ювілей. Міра глибини / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 11 вересня. - С. 1
430. Погрібний, Віктор. Юрій Обжелян - переможець конкурсу "Коронація слова" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 10 січня. - С. 2
431. Погрібний, Віктор. "Я - з України, з Кіровограда...": Чому потрібна громадська екологічна рада? Екологія: Хто ми на землі? / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 21 травня. - С. 2
432. Погрібний, Віктор. "Я жив танцем...": Видатному хореографові, творцеві славнозвісного "Ятраню" Анатолію Кривохижі - 75 літ / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 5 грудня. - С. 3
433. Погрібний, Віктор. "Я шукаю такий голосочок...": До ювілейного бенефісу Антоніни Червінської / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 21 грудня. - С. 4

434. Погрібний, Віктор. Як живеш, Железянко?: Про поезію А.Корінь / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 1990. - 25 вересня
435. Погрібний, Віктор. Як розвиватися Кіровоградщині: На засіданні третьої сесії обласної ради 24 скликання вирішувалися нагальні завдання, які області слід вирішувати в економічно-соціальной та культурній сферах у нинішньому та наступному роках / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 7 вересня. - С. 1
436. Погрібний, Віктор. "Якщо діти співають...": Заключний концерт дитячого хорового співу "Золотий Орфей" / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 8 травня. - С. 3
437. Погрібний, Віктор. Японія...в Кіровограді / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 19 грудня. - С. 4
438. Погрібний, Віктор. "Ятрань". Сльоза прощання. / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 11 квітня. - С. 3
 Історія створення танцювального ансамблю, його добутки, увічнення у меморіальній дошці по вул. Дзержинського, де працював заслужений ансамбль танцю України "Ятрань".
439. Хроніка літературного життя. // Кіровоградська правда. - 2006. - 25 липня. - С. 3.- Зміст: Погрібний Віктор. Сівба і ужинки в „Степу”; Погрібний Віктор. Буде фонд Тобілевичів; Погрібний Віктор. Крок самочинства

2.2.5. Інтерв'ю і виступи

440. Кравченко Н. Місту потрібні патріоти: Акція "НС" "Чим мені не подобається сьогоднішній Кіровоград" / Н. Кравченко // Народне слово. - 2009. - 15 січня. - С. 2
 Скорочений варіант розмови за "круглим столом" за участі представників міської громади та міської ради. Свою думку по відношенню до сьогоднішнього Кіровограду висловлює, зокрема, і письменник, депутат обласної ради В.Погрібний.
441. Погрібний, Віктор. Академічний театр : без права на посередність / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2006. - 7 березня. - С. 3
 Інтерв'ю з художнім керівником обласного музично-драматичного театру ім. М. Кропивницького Михайлом Ілляшенком .

442. Погрібний, Віктор. Б. Которович: "Любов у нас взаємна" : Травневі зустрічі / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 21 травня. - С. 1
443. Погрібний, Віктор. Будинок творчих спілок - коли, де? : розмова з начальником управління культури облдержадміністрації Ю.І.Компанійцем / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 9 лютого. - С. 3
444. Погрібний, Віктор. Бути "чорноморцем": виступ голови Кіровоградського обласного літературного об'єднання "Степ" на УІ з'їзді НСПУ 14 жовтня 2011 року / Віктор Погрібний // Степ. - 2012. - №1-2. - С. 3-4 : фото
Вміщено текст виступу та колективне фото письменників-делегатів УІ з'їзду.
445. Погрібний, Віктор. Відомий майстер - кандидат у майстри : інтерв'ю з доктором філологічних наук, професором Григорієм Дмитровичем Ключеком / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 4 квітня. - С. 3
446. Погрібний, Віктор. Він - є дух наш // Кіровоградська правда. - 2009. - 24 березня. - С. 7
Текст вступного слова на народному Шевченківському вечорі, який відбувся в обласному музично-драматичному театрі, голови обласного відділення Конгресу української інтелігенції письменника В.Погрібного.
447. Погрібний, Віктор. Вітрильник Миколи Кравченка / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2007. - 18 травня. - С. 1, 5
Розмова з директором Кіровоградської обласної філармонії Миколою Кравченком напередодні його 60-річчя.
448. Погрібний, Віктор. Вибір: інтерв'ю з Анатолієм Кривохижею, керівником ансамблю "Ятрань" / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 1999. - 16 грудня. - С. 3
449. Погрібний, Віктор. Вся сила - в бороді, або "Степові" сповнилося 75 літ / Віктор Погрібний // Народне слово. - 2014. - № 51 (20 листопада): фото
Виступ голови літературного об'єднання "Степ" Віктора Погрібного на ювілейних урочистостях в обласному театрі, де громада вшанувала літераторів області, а влада вручала нагороди.

450. Погрібний, Віктор. До розсипів Золотого Поля / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2008. - 23 грудня. - С. 5
Фрагменти бесіди з начальником управління культури і туризму облдержадміністрації.
451. Погрібний, Віктор. "Завтрашній день мистецтва - ваш...": розмова заступника голови облдержадміністрації С.Негоди та начальника управління культури Ю.Компанійця з делегатами Всеукраїнського форуму творчої молоді в м. Києві / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 16 листопада. - С. 1
452. Погрібний, Віктор. "Закаблукам лиха дам!" Лиха - не треба... : розмова з народним артистом України Анатолієм Кривохижею після завершення першого обласного відбіркового туру Всеукраїнського фестивалю-конкурсу народної хореографії / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 25 травня. - С. 3
453. Погрібний, Віктор. Залишаюся жінкою: інтерв'ю із заст.голови облдержадміністрації С.Д.Негодою / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 7 березня. - С. 1
454. Погрібний, Віктор. Земельні інтереси "Імперії С" / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 26 червня. - С. 2
Інтерв'ю з директором ВАТ "Імперія С" Кадигроб М.С.
455. Погрібний, Віктор. Земля: правила диктує закон / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2004. - 10 лютого. - С. 2
Начальник обласного управління земельних ресурсів І.В.Владовий роз'яснює закони, що стосуються земельних ресурсів.
456. Погрібний, Віктор. Зоря степової Мельпомени : розмова з головним режисером Кіровоградського обласного музично-драматичного театру ім.Кропивницького, заслуженим артистом України Валерієм Дейнекіним / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 6 січня. - С. 4
457. Погрібний, Віктор. Ліс шумить - ліс - живе: розмова з генеральним директором "Кіровоградлісу" А. В. Хомичем / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 15 серпня. - С. 2
458. Погрібний, Віктор. Михайло Ілляшенко: "Діти - це святе": Після прем'єри вистави "Пеппі Довга Панчоха" / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 24 грудня. - С. 4

459. Погрібний, Віктор. На берегах обох Висей: Дещо про народні колективи. Розмова з заступником завідуючого Маловиськівським районним відділом культури Н. О. Зарічною / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 11 червня. - С. 3
460. Погрібний, Віктор. Нам тільки родону не вистачало ... : З доповіді на науково-практичній конференції "Екологічні проблеми Центрально-Українського регіону на межі тисячоліть" / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2001. - 29 листопада. - С. 2
461. Погрібний, Віктор. Наталія Агапєєва: "У Кропивницький прилетіли лебеді" / Віктор Погрібний // Народне слово. - 2017. - 15 червня. - С. 16: фото.кол.
Директор обласного краєзнавчого музею Наталія Агапєєва дала інтерв'ю у зв'язку з відкриттям оновленої зали природи.
462. Погрібний, Віктор. По стерні - босоніж: розмова з народною артисткою України Антоніною Миколаївною Червінською / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2000. - 28 березня. - С. 3
463. Погрібний, Віктор. Прилетіла Либідь у будинок з колонами : інтерв'ю з головою жіночої ради "Либедія" Т.Ф. Смірноюю / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 1997. - 12 серпня
464. Погрібний, Віктор. Просинайся, кров ледача! (Виступ на V з'їзді Національної спілки письменників України) // Кіровоградська правда. - 2006. - 4 листопада. - С. 3 : фото
465. Погрібний, Віктор. Раціональність чи жадібність? Екологія: хто ми на землі? : Розмова з начальником управління земельних ресурсів облдержадміністрації І. В. Владовим / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 2002. - 30 березня. - С. 2
466. Погрібний, Віктор. Скарби степовиків: інтерв'ю з головою обл.ради М.О. Сухомлином з нагоди 60-річчя області / Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 1999. - 9 січня. - С. 1
467. Погрібний, Віктор. Смоліне, Мала Виска...Біль, що не проходить: інтерв'ю з головою райдержадміністрації Л.П. Левченком / В.Погрібний // Кіровоградська правда. - 1999. - 14 січня. - С. 1
468. Погрібний, Віктор. "Сьогодні Шевченко дав би духу!". Інтерв'ю: Театр. 27 жовтня - початок нового сезону / В. Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 27 жовтня. - С. 7

Інтерв'ю з художнім керівником Кіровоградського обласного музично-драматичного театру ім.М. Кропивницького Михайлом Васильовичем Ілляшенком.

469. Погрібний, Віктор. Талант до таланту – гурт: (із виступу на ювілейному святі, присвяченого 70-річчю Кіровоградського літературного об'єднання „Степ”)/ Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 2009. - 27 жовтня. - С. 7: фото

III. Література про життя і творчість В.О.Погрібного

3.1. Публікації у збірниках

470. Віктор Погрібний // 15 х 15: Письменники Приінгулля: Автобіобібліографічний довідник / Укл. Василь Бондар. - Кіровоград : Центрально-Українське вид-во, 1999. – С.48 - 53
471. Віктор Погрібний // Кіровоградщина у дзеркалі часу: літературне мистецтво = Кіровоградщина в зеркале времени: литературное искусство = Kirovohrad in the mirror of time: literary arts : фотоальбом / авт.-укл. Олександр Чуднов, Олег Бабенко, авт. ідеї Євгенія Шустер [та ін.] ; за заг. ред. Олександра Чуднова. - Кіровоград : Імекс-ЛТД, 2013. – С. 26 - 27 : портр., фото, іл. - (Сер. "Кіровоградщина у дзеркалі часу"). - Текст: укр., рос., англ.

3.2. Публікації в періодичних виданнях

472. Андрушко, Тетяна. Запалити сонце... у собі! / Тетяна Андрушко // Вежа. - 2013. - № 31. - С. 224-227
Про письменників, чиї твори увійшли у хрестоматійний двотомник "Блакитні вежі".
473. Андрушко, Тетяна. Леонід Тендюк - літературна глибина і широта / Тетяна Андрушко // Маловисківські вісті. - 2017. - 19 квітня. - С. : фото
У Великовисківській школі відбулася зустріч з письменниками з Кіровограда - членами Спілки письменників України Віктором Погрібним та Василем Бондарем. Організатором зустрічі була керівник гуртка "Юний миротворець" районного будинку дитячої та юнацької творчості Тетяна Бердник.
474. Архангельський, Олександр. Віктор Погрібний. Яблука з матусівського саду / Олександр Архангельський // Народне слово. - 2014. - № 38 (29 серпня-4 вересня). - С. 10 : іл.
Публікація являє собою скорочений варіант статті в "Літературній Україні" (№14-15 2014 року) і стосується літературних асоціацій та особистих вражень автора від нової книги В.Погрібного "Куща".
475. Бажан В. Не приватизуйте Україну! / В. Бажан // Народне слово. - 2011. - 21 липня. - С. 1
Стаття стосується дискусії, розгорнутої у місцевій пресі навколо музейно-природного заповідника "Батьківщина І.Карпенка-Карого".

476. Базилевський В. Людина, яка врятувала село Івана Карпенка-Карого / В. Базилевський // Літературна Україна. - 2010. - 19 серпня. - С. 2
До 75-річчя з дня народження Віктора Погрібного.
477. Базилевський В. Напис на шибці / В. Базилевський // Кіровоградська правда. - 1994. - 24 листопада. - С. 3
Про Віктора Погрібного та кілька його поезій з нової збірки.
478. Базилевський, Володимир. Ювілейна епістола до колеги-земляка Віктора Погрібного / Володимир Базилевський // Слово "Просвіти". - 2015. - № 30 (липень-серпень). - С. 4-5
479. Барабаш С. Віктор Погрібний: Стежка до себе : На здобуття обласної літературної премії імені Євгена Маланюка / С. Барабаш // Народне слово. - 2005. - 11 січня. - С. 3
Рецензія на книгу Віктора Погрібного "Серед українців".
480. Барабаш, Світлана. "Не загубись, прошу, єдине слово..." : Віктору Погрібному - 60 / Світлана Барабаш // Кіровоградська правда. - 1995. - 5 серпня. - С. 3
481. Бачить зрячий: Відбулася презентація книги Віктора Погрібного "Царина" // Кіровоградська правда. - 2004. - 4 листопада. - С. 2
Стаття присвячена презентації книги В. Погрібного "Царина", що відбулась у відділі краєзнавства ОУНБ Д.І.Чижевського. Подаються уривки з виступів В.Бондаря, В.Добробатька, Г.Клочака, В.Марка, Л.Куценка, А.Корінь, Г.Яник, а також слово самого автора про книгу та людей, причетних до її виходу.
482. ...Бо Тараса українці шанують // Народне слово. - 2009. - 14 квітня. - С.6
Розмова з головою обласного літоб'єднання "Степ", лауреатом республіканських літературних премій, письменником В.Погрібним стосовно проведеного в обласному центрі народного Шевченківського вечора "Обніміться ж, брати мої...".
483. Бондар В. Рясні врожаї Віктора Погрібного : Віктору Погрібному- 70 / В. Бондар // Кіровоградська правда. - 2005. - 6 серпня. - С. 2
Про творчі надбання відомого і талановитого нашого земляка, письменника, публіциста Віктора Погрібного.
484. "Віддано все, до кінця..." : літературний вечір Віктора Погрібного // Нова газета. - 2015. - 1 жовтня. - С. 11 : фото

В обласному музично - драматичному театрі імені М. Кропивницького відбувся літературний вечір "Автопортрет - Віддано все, до кінця" українського поета, прозаїка, публіциста, лауреата багатьох літературних премій, відомого громадського діяча Віктора Погрібного.

485. Віктор Погрібний - лауреат літературної премії ім. Остапа Вишні // Народне слово. - 2008. - 11 листопада. - С. 3

Привітання від колективу газети В.Погрібного, який став лауреатом престижної літературної премії імені Остапа Вишні, заснованої Національною спілкою письменників України.

486. Віктор Погрібний - лауреат премії імені Нечуя-Левицького // Народне слово. - 1997. - 25 листопада

487. Віктор Погрібний - лауреат республіканської премії імені Нечуя-Левицького за книгу "Напис на шибці" // ART-LINE. - 1998. - №1. - С. 75

488. Віктор Погрібний - лауреат республіканської премії імені Остапа Вишні // Кіровоградська правда. - 2008. - 11 листопада. - С. 3

Слова привітання нашого земляка поета, прозаїка, публіциста з нагородженням престижною літературною премією імені Остапа Вишні за книгу памфлетів, фейлетонів та гуморесок "Маркове пекло".

489. Віктор Погрібний - член Спілки письменників України // Кіровоградська правда. - 1996. - 16 травня. - С. 1 ; Народне слово. - 1996. - 16 травня. - С. 1 ; Вечірня газета. - 1996. - 17 травня. - С. 1

490. Віктор Погрібний // Літературна Україна. - 2017. - № 39 (5 жовтня). - С. 2

Короткий огляд життєвого та творчого шляху Віктора Погрібного, степовика і подвижника, світла пам'ять житиме у серцях земляків.

491. Віктору Погрібному - 60 // Народне слово. - 1995. - 5 серпня

492. Віктору Погрібному - 80!: Привітання від колективу "Народного слова" // Народне слово. - 2015. - 6 серпня. - С. 1

493. Вітаємо! // Кіровоградська правда. - 2009. - 17 листопада. - С. 6

Привітання від колективу "Кіровоградської правди" голови літературного об'єднання "Степ" В.Погрібного з нагородженням його орденом "За заслуги" III ступеня.

494. Вітаємо! // Народне слово. - 2009. - 17 листопада. - С. 3
Поздоровлення керівника Кіровоградського обласного літературного об'єднання "Степ", письменника, заслуженого журналіста України В.Погрібного з нагородженням його орденом "За заслуги" III ступеня.
495. Винник, Тетяна. Віктор Погрібний: "Не чекай месії - ставай ним сам ..." / Тетяна Винник // Літературна Україна. - 2012. - 30 серпня. - С. 15
496. Волощук П. Пам'ятають героя - Арсентія Гаджамана : Слідами книг / П. Волощук // Кіровоградська правда. - 2006. - 27 червня. - С. 3
Відгук на книгу В.Погрібного "Жертовне вогнище" містить і розповідь про героїв книги.
497. Гармазій Н. Віктор Погрібний: "Задуми лежать в мені, бо якщо я активно почну працювати над ними, то не зможу зробити те, що робив усе життя..." / Н. Гармазій // Кіровоградська правда. - 2010. - 6 серпня. - С. 9
Ювілейне інтерв'ю до 75-річчя митця та його фотопортрет.
498. Героїня книги - легендарна Ганя Кравець // Степ. - 2017. - № 2. - С. 76 : фото
Про роман В.Погрібного „Гріх і честь”.
499. Гончаренко В. На порозі сонячної осені / В. Гончаренко // Вечірня газета. - 1995. - 4 серпня. - С. 6
500. Гончаренко В. Напис на серці / В. Гончаренко // Вечірня газета. - 1994. - 6 січня. - С. 8
Про поезію Віктора Погрібного.
501. Гончаренко В. Негаснучий вогонь болючої пам'яті / В. Гончаренко // Вечірня газета. - 1996. - 12 січня. - С. 4
Рец. на Погрібний В. Жертовне вогнище / В. Погрібний
502. Громовенко С. Напис нашої долі / С. Громовенко // Степ. - 1995. - № 1. - С. 69
503. Жертовне вогнище: план-сценарій конференції по книзі Віктора Погрібного "Жертовне вогнище" // Освітнянське слово. - 1996. - Травень. - С. 2
Пропонується для проведення позакласної роботи план-сценарій конференції по книзі В.Погрібного "Жертовне вогнище". Така конференція відбулася у Кіровоградській загальноосвітній школі II-III ступенів №10.

504. Жовна, Олександр. Пам'яті Віктора Погрібного / Олександр Жовна // Народне слово. - 2017. - 5 жовтня. - С. 8 : фото
Олександр Жовна згадує останні хвилини життя Віктора Погрібного у Матусівці.
505. Жовна, Олександр. Последняя встреча / Олександр Жовна // Україна-Центр. - 2017. - 5 октября. - С. 2 : фото
1 жовтня не стало Віктора Погрібного, поета, прозаїка, публіциста, журналіста, Великого патріота України. Своїми спогадами про останню зустріч з письменником ділиться кінорежисер Олександр Жовна.
506. Жулинський, Микола. Лицар любові й гніву. Вікторові Погрібному - 80 / Микола Жулинський // Літературна Україна. - 2015. - 30 липня. - С. 11 : портр.; Літературна Україна. - 2015. - 6 серпня. - С. 14
507. Жулинський, Микола. Співчуття : Некролог / Микола Жулинський, Іван Драч, Іван Дзюба // Літературна Україна. - 2017. - № 39 (5 жовтня). - С. 2
508. Жулинський, Микола. Той, що залишив слід Добра: Днями виповниться сорок днів, як не стало Віктора Погрібного / Микола Жулинський // Літературна Україна. - 2017. - № 43 (2 листопада). - С. 5, 14. - Зміст: "Гріх і честь".
509. Захарченко В. "Той у грудях замість серця".. / Захарченко В. // Вечірня газета. - 2005. - 14 січня. - С. 3
Стаття-рецензія письменника Василя Захарченка на книгу Віктора Погрібного, яка представлена на здобуття обласної літературної премії ім. Є.Маланюка.
510. Звідки взявся Матусевич // Кіровоградська правда. - 2004. - 10 квітня. - С. 3
Повідомляється про підготовку до виходу нової книги Віктора Погрібного та розкривається таємниця псевдоніма, під яким друкувались його переважно гумористичні твори.
511. "Зимова флейта" Тамари журби, "Серед українців" Віктора Погрібного // Кіровоградська правда. - 2004. - 14 жовтня. - С. 1
Інформаційне повідомлення про твори, висунуті загальним рішенням зборів обласної письменницької організації на здобуття премії ім. Євгена Маланюка.

512. Кіровоградська обласна державна адміністрація. Він любив і часто вживав слова "степовик" і "подвижник"... : Слово пам'яті Віктора Погрібного / Кіровоградська обласна державна адміністрація // Народне слово. - 2017. - 5 жовтня. - С. 8 : фото
513. Клочек Г. З роду подвижників : Віктору Погрібному - 60 / Г. Клочек // Кіровоградська правда. - 1995. - 5 серпня. - С. 3 : фото
514. Книга любові і гніву // Кіровоградська правда. - 2004. - 19 жовтня. - С. 3
У Центрально-Українському видавництві вийшла книга публіцистики Віктора Погрібного "Серед українців".
515. Корінь А. "Хто я - скажу я восени" / А. Корінь // Вечірня газета. - 1995. - 27 жовтня. - С. 7
Про поезію Віктора Погрібного.
516. Корінь, Антоніна. Збирач літературних талантів / Антоніна Корінь // Народне слово. - 2015. - 30 липня. - С. 9 : фото
"Син степу" - таку виставку організував відділ краєзнавства ОУНБ ім. Д.І.Чижевського до 80-річчя Віктора Погрібного. Слово шани і подяки до ювіляра висловила авторка статті, теж письменниця, член НСПУ і літоб'єднання "Степ".
517. Коскін, Володимир. Віктор Погрібний: "Найдраматичніший сюжет - моє життя" / Володимир Коскін // Слово Просвіти. - 2016. - № 27 (липень). - С. 13
518. Кравченко Н. Оберегові слова - сімдесят / Н. Кравченко // Народне слово. - 2009. - 22 вересня. - С. 1, 4
Про урочистості в залі обласної філармонії з нагоди 70-літнього ювілею обласного літературного об'єднання "Степ", головою якого протягом останніх сорока років є В.Погрібний.
519. Крячко Г. "Царина", "Серед українців" / Г. Крячко // Трудова слава. - 2005. - 25 червня. - С. 6
Інформація про вихід книг.
520. Куманський Б. Віктор Погрібний: Через літоб'єднання пройшли десятки людей, які потім стали професійними літераторами / Б. Куманський // Народне слово. - 2009. - 15 вересня. - С. 3
Розмова з головою обласного літературного об'єднання "Степ" заслуженим журналістом України, членом НСПУ, лауреатом багатьох літературних премій В.Погрібним з нагоди 70-річчя літоб'єднання.

521. Куманський Б. Маємо об'єднатися заради України / Б. Куманський // Народне слово. - 2009. - 13 жовтня. - С. 1, 4
Про збори громадськості області під головуванням заслуженого журналіста України, письменника В.Погрібного в Будинку культури ВО "Радій", присвячені майбутнім президентським виборам в Україні.
522. Куманський Б. Правда має бути повною / Б. Куманський // Народне слово. - 2009. - 26 березня. - С. 2
Відповідь автора статті на публікацію В.Погрібного в "Народному слові" від 24 березня стосовно творчості кіровоградського поета В.Гончаренка.
523. Левочко В. Птица удачи, или откровения Ольги Полевиной / В. Левочко // Ведомости Плюс. - 2012. - 17 февраля. - С. 7. - Зміст: Повесть о людях и о себе / О. Полевина.
Мова йде про автобіографічну книгу Ольги Полевіної "Повесть о людях и о себе", в якій авторка, зокрема, розповідає про свої творчі і людські контакти з Віктором Погрібним.
524. Літературний календар : Серпень // Народне слово. - 2016. - 11 серпня. - С. 8 : фото
Короткі біографічні довідки та мініпортрети письменників краю.
525. Любарський Р. Хто зупинить піратів пера, або Коли у нас з'являться свої Белінські та Новиченки? / Р. Любарський // Народне слово. - 2011. - 15 грудня. - С. 9 : фото
Думки автора статті і голів обласних літературних організацій і об'єднань щодо дефіциту рецензування художньої літератури та літературної критики.
526. Макей, Людмила. З любов'ю у серці / Людмила Макей // Первая городская газета. - 2017. - 16 ноября. - С. 4 : фот.
В обласному краєзнавчому музеї колеги, друзі та рідні згадували письменника й журналіста Віктора Погрібного - засновника й незмінного керманіча обласного літературного об'єднання "Степ", депутата обласної ради кількох скликань, творця і хранителя меморіального музею Івана Тобілевича в Арсенівці. Вечір "З любов'ю у серці" присвятили світлій пам'яті майстра слова, який відійшов у вічність першого жовтня.
527. Макей Л. Той, хто вимріяв і зберіг Арсенівку / Л. Макей // Народне слово. - 2010. - 5 серпня. - С. 1, 4 : фото
Публікація напередодні 75-річчя В.Погрібного містить ювілейні поздоровлення та детальний опис лише однієї справи його життя -

створення заказника "Карпенків край" та заповідника "Батьківщина Карпенка-Карого".

528. Макей Л. Хто вбереже від знищення зелені легені Кіровограда? / Л. Макей // Народне слово. - 2010. - 18 березня. - С. 1, 10
 Про прес-конференцію голови обласної організації "Зелений світ" В.Погрібного.
529. Марко В. Вогонь - із попелу літ : Погрібний В.О. Прости мій гнів (знайдені записники): Вірші різних літ. - Кіровоград: Код, 2006. - 98с. / В. Марко // Кіровоградська правда. - 2007. - 14 грудня. - С. 4
 Відгук на збірку віршів Віктора Погрібного "Прости мій гнів".
530. Марко В. Карби долі / В. Марко // Вітчизна. - 1996. - № 5-6. - С. 122-123 ; Народне слово. - 1995. - 23 лютого. - С. 3
 Рец. на Погрібний В. Напис на шибці / В. Погрібний
531. Марко В. Серед небайдужих і байдужих / В. Марко // Березіль. - 2006. - № 9. - С. 180-181
 Рецензія на книгу В.Погрібного "Серед українців".
532. Марко В. "Торкнуть вам серце..." : На здобуття обласної літературної премії імені Є.Маланюка / В. Марко // Кіровоградська правда. - 2005. - 11 січня. - С. 4
 Рецензія на книгу Віктора Погрібного "Серед українців".
533. Марко, Василь. Від стерень до зірок / В. Марко // Березіль. - 2008. - № 5-6. - С. 175-177
 Про книгу Віктора Погрібного "Прости мій гнів".
534. Марко В. Що там, за синім косогором? / В. Марко // Вечірня газета. - 2014. - 1 травня. - С. 5
 У 2013 році побачила світ книжка нашого відомого земляка, поета, публіциста, журналіста Віктора Погрібного "Куща".
535. Миколаєнко В. Кіровоград / В. Миколаєнко // Народне слово. - 2005. - 3 грудня. - С. 1
 Інформаційне повідомлення про творчий вечір в обласному музично- драматичному театрі ім. М. Кропивницького заслуженого журналіста України, поета, прозаїка, публіциста Віктора Погрібного, присвячений його 70-річчю.
536. Могилюк В. Презентація збірки / В. Могилюк // Літературна Україна. - 2006. - 9 лютого. - С. 6

Про презентацію збірки оповідань В. Погрібного "Царина" в приміщенні Кіровоградської обласної універсальної наукової бібліотеки ім. Д.Чижевського.

537. Могилюк В. В. Про "царину" душевної рівноваги "серед українців" : На здобуття обласної літературної премії ім. Євгена Маланюка / В. Могилюк В. // Народне слово. - 2004. - 28 жовтня. - С. 4

У статті, присвяченій виходу нових книг Віктора Погрібного, дається загальна характеристика цих видань, а також інформується про презентацію однієї з них - "Царини" в ОУНБ ім. Д.І.Чижевського.

538. Могилюк В. " Сміється той, хто не сміється останнім!." : Рецензія / В. Могилюк // Народне слово. - 2005. - 8 листопада. - С. 3

Рецензія на книгу Віктора Погрібного " Маркове пекло " - збірку памфлетів, фельєтонів та гуморесок.

539. На здобуття премії імені Є.Маланюка // Народне слово. - 2004. - 18 грудня. - С. 1

Повідомлення про твори, висунуті на здобуття премії ім.Є.Маланюка.

540. Наєнко, Михайло. Давно, але ніби сьогодні... / Михайло Наєнко // Народне слово. - 2017. - 12 жовтня. - С. 8 : фото. - Зміст: "Гріх і честь" / Віктор Погрібний.

Огляд твору "Гріх і честь" Віктора Погрібного.

541. Названо лауреатів премії імені Є.Маланюка // Народне слово. - 2005. - 15 січня. - С. 1

Інформація про рішення журі визнати переможцями Т.Журбу та В.Погрібного.

542. Народні Шевченківські вечори : Степінформ // Степ. - 2012. - № 1-2. - С. 15

Повідомлення про народні вечори вшанування Тараса Шевченка, ініційовані обласним відділенням Конгресу української інтелігенції. Перший відбувся у 2009 році в обласному театрі, наступні - в ОУНБ ім. Д.Чижевського.

543. Наші в Києві // Степ. - 2013. - № 1. - С. 48

Вийшла друга книга віршів талановитого кіровоградського поета Косенка Олександра "Гартування води", а також вийшла в ефір Національного українського радіо озвучена новела Погрібного В. "Артем".

544. Не стало Віктора Погрібного : некролог / Фот. Г. Клочека // Нова газета. - 2017. - 5 жовтня. - С. 1, 11 : фото.кол. - Зміст: Осиротіла Арсенівка / Григорій Клочек. "Здоров'я не вічне, а вічна любов" / Олександр Жовна.
Кіровоградська обласна спілка журналістів сумує з приводу великої втрати - від нас пішов письменник, журналіст, публіцист, громадський діяч і добра, гарна Людина - Віктор Олексійович Погрібний.
545. Нехай пишуться вірші! // 21-й канал. - 2010. - 16 грудня. - С. 18
Презентація книги "На сьомий день".
546. Нові лауреати - Тамара Журба і Віктор Погрібний // Кіровоградська правда. - 2005. - 18 січня. - С. 1
Визначено переможців обласної літературної премії ім. Є.Маланюка за 2004 рік.
547. Нові лауреати премії імені Євгена Маланюка // Освітнянське слово. - 2005. - січень. - С. 1
548. Нова книга Віктора Погрібного // Маловисківські вісті. - 2004. - 20 жовтня. - С. 1
Інформаційне повідомлення про книгу "Серед українців".
549. Нужна Н. Не забудемо вас, Вікторе Олексійовичу! : 1 жовтня на 83-му році життя зупинилося серце Віктора Погрібного / Н. Нужна // Наше місто. - 2017. - 5 жовтня. - С. 1 : портр
550. Обласний день поезії // Степ. - 2013. - № 1. - С. 63 : фото
В Кіровограді відбувся обласний День поезії.
551. Ольга Полевіна - лауреат всеукраїнської літературної премії // Народне слово. - 2016. - 26 травня. - С. 10
Коротка інформація про перемогу у конкурсі О.Полевіної. Додатково повідомляється про раніше отримані письменниками-земляками нагороди всеукраїнського рівня.
552. Орел С. Коли Україна стає сама собою... / С. Орел // Вечірня газета. - 2005. - 4 лютого. - С. 2
Вручення щорічної обласної літературної премії імені Євгена Маланюка лауреатам - поетесі Тамарі Журбі та письменнику Віктору Погрібному.
553. Орел С. Царина життя і слова / С. Орел // Вечірня газета. - 2004. - 22 жовтня. - С. 10

Інформація про проведення презентації книги В. Погрібного "Царина" в ОУНБ ім. Д. Чижевського.

554. Остання осінь поета // Вечірня газета. - 2017. - 6 жовтня. - С. 5
На 83-му році помер відомий кропивницький письменник В. Погрібний.
555. Перший роман Віктора Погрібного // Народне слово. - 2017. - 16 березня. - С. 8 : фото
В КДПУ ім. В.Винниченка презентовано трилогію В.Погрібного "Гріх і честь", у якій він створив образ українки Гані Кравець на тлі подій другої половини ХХ та початку ХХІ століть.
556. Петренко, Володимир. Почесний громадянин Арсенівки / Володимир Петренко // Літературна Україна. - 2016. - 14 липня. - С. 16 : фото
Веселівська сільська рада, до якої входить село Арсенівка Новомиргородського району, ухвалила рішення про присвоєння звання "Почесний громадянин села Арсенівки" відомому письменникові і громадському діячеві, подвижникові на духовній ниві, лауреатові кількох літературних премій Віктору Погрібному, який врятував це село від зникнення.
557. Петренко, Володимир. Почесний громадянин Арсенівки / В. Петренко // Народне слово. - 2016. - 14 липня. - С. 4 : фото
Про подвижницьку працю Погрібного В.О., який практично віродив батьківщину І.К.Карпенка-Карого Арсенівку.
558. Пішов з життя Віктор Погрібний : Некролог // Первая городская газета. - 2017. - 5 октябрю. - С. 2 : фот.
Від нас пішов письменник, журналіст, публіцист, громадський діяч - Віктор Олексійович Погрібний. Своїми спогадами про останню зустріч з письменником ділиться наш земляк, письменник Олександр Жовна.
559. Подвижництво, вартє наслідування // Народне слово. - 2010. - 10 серпня. - С. 4 : фото
Урочистості з нагоди 75-річчя В.Погрібного за участі голови обласної ради та громадськості області в ОУНБ ім. Д.Чижевського.
560. Полевина О. Слово - як діяння : Книги наших земляків / О. Полевина // Народне слово. - 2004. - 30 вересня. - С. 3
561. Полевина О. Слово - как деяние / О. Полевина // Молодіжне перехрестя. - 2008. - 13 березня. - С. 4

О Викторе Погребном, который обладает редким даром совмещать в своем творчестве разные жанры. Поэзия, проза, публицистика, юмор - всему присуща глубина бескомпромисность позиции и - теплота.

562. Попович, Любов. Пішов із життя Віктор Погрібний / Любов Попович // Кіровоградська правда. - 2017. - 3 жовтня. - С. 1, 2 : фото

На 83 році життя відійшов у вічність Віктор Погрібний - поет, публіцист, журналіст, патріот своєї малої батьківщини та України. У статті відомі земляки згадують, яким він був для людей.

563. Премія імені Євгена Маланюка // Літературна Україна. - 2005. - 10 лютого. - С. 2

564. Премировали лучших // Наша газета. - 2005. - 10 февраля. - С. 1

Інформація про вручення обласної літературної премії ім. Є.Маланюка Тамарі Журбі та Віктору Погрібному.

565. Роман Віктора Погрібного може стати книгою року // Нова газета. - 2018. - 4 січня. - С. 2

566. Рыбченков, Геннадий. Здесь читают стихи, здесь играют в сентябрь... / Геннадий Рыбченков // Украина-Центр. - 2017. - 5 октября. - С. 7 : фот. кол.

Почетные гости "Вересневих самоцвітів" (Иван Драч, Леся Самаева) о себе и о Всеукраинском празднике театрального искусства. Отмечается как много сделал В.Погребной для Хутора „Надія” и для того, чтобы имя Ивана Карпенка-Карого не забылось, не стерлось из коллективной памяти.

567. Світла пам'ять // Сільське життя плюс. - 2017. - 5 жовтня. - С. 5

568. Семко О. Царина Віктора Погрібного / О. Семко // Сільське життя плюс. - 2004. - 28 жовтня. - С. 6

Інформація про презентацію книги В.Погрібного в ОУНБ ім. Д.І.Чижевського.

569. Слово лауреатам премії імені Євгена Маланюка // Народне слово. - 2005. - 8 лютого. - С. 1

Публікація містить фотографії цьогорічних лауреатів та тексти їхніх виступів під час вручення премії.

570. Слоньовська, Ольга. Вічна таїна новели / Ольга Слоньовська // Літературна Україна. - 2016. - 21 січня (№ 2). - С. 10

Рец. на : Погрібний Віктор. Царина: Новели, оповідання, етюди : Кіровоград: ПВД "Мавік", 2004.- 170с. / Віктор Погрібний;

Погрібний Віктор. Куца: Проза 2012 року: К.: Український пріоритет. 2014 - 108с. / Віктор Погрібний

571. "Сокил степів" – у молодих : Новини коротко // Народне слово. - 2015. - 18 червня. - С. 3

Дипломи лауреатам вручив голова літоб'єднання "Степ" В. Погрібний біля пам'ятника Т.Шевченку у день його перепоховання - 22 травня.

572. Соломина, Ірина. Земляки пом'янули В.О. Погрібного / Ірина Соломина // Маловисківські вісті. - 2017. - 22 листопада. - С. 4

13 листопада старшокласники Мар'янівської та Великовисківської шкіл вшанували пам'ять славного земляка, провівши спільний урок-реквієм "З роду подвижників". Потім школярі побували в с. Матусівка, поклали квіти на могилу В.О. Погрібного.

573. Створимо творчий літопис // Кіровоградська правда. - 2005. - 2 липня. - С. 3

Пропозиція створити спільно, силами районних ентузіастів, історію літературного життя краю до 65-річчя обласного літературного об'єднання "Степ".

574. "Степ" - моя колиска" // Кіровоградська правда. - 2009. - 25 вересня. - С. 11

Матеріал про загальні збори Кіровоградського обласного літературного об'єднання "Степ" з нагоди 70-річного ювілею.

575. "Степ" - на "Вересневих самоцвітах" // Кіровоградська правда. - 2010. - 28 вересня. - С. 7

Про участь членів літоб'єднання "Степ" в урочистостях з нагоди 40-річчя "Вересневих самоцвітів" на Хуторі Надія та в Арсенівці.

576. Стороженко, Ольга. Віктору Погрібному - 80! Відомий публіцист, письменник, поет, громадський діяч Віктор Погрібний відзначає своє вісімдесяте літо / Ольга Стороженко // Кіровоградська правда. - 2015. - 4 серпня. - С. 4 : фото

Слово шани на адресу ювіляра від колективу "Кіровоградської правди".

577. Стоян М. Свято вулиці / М. Стоян // Кіровоградська правда. - 2004. - 13 липня. - С. 3

Роздуми письменника, журналіста про рідний край, українську мову, про спілкування з В. Погрібним, про впорядкування вулиць і міст

як складову народного побуту. Це - останній лист письменника до редакції.

578. Тільнов В. Прости мій гнів / В. Тільнов // Маловисківські вісті. - 2008. - 16 травня. - С. 3
Про нову книгу Віктора Погрібного, до якої увійшли вірші різних років, та її автора.
579. Тільнов В. Син степу / В. Тільнов // Маловисківські вісті. - 2005. - 3 серпня. - С. 3
Віктору Олексійовичу Погрібному - поету, прозаїку, публіцисту, палко закоханому у свою надвислянську Матусівку- виповнилось 70 років.
580. Тендюк Л. Глибока борозна / Л. Тендюк // Літературна Україна. - 2005. - 24 лютого. - С. 6
Автор статті дає літературну характеристику творам Віктора Погрібного.
581. Требунських, Ірина. "Степу" - 75! / Ірина Требунських // Народне слово. - 2014. - № 47 (17-23 жовтня). - С. 16 : фото.кол.
Коротке повідомлення про урочистості з нагоди літературного ювілею.
582. Трипільський Руслан. Серце, викупане в любистку... / Р. Трипільський // Народне слово. - 2017. - 16 листопада. - С. 6 : фото
Для вечора пам'яті Віктора Погрібного в обласному краєзнавчому музеї книжкову виставку підготували працівники ОУНБ ім. Д.Чижевського.
583. Царина Віктора Погрібного // Кіровоградська правда. - 2004. - 15 травня. - С. 4
В нову книгу письменника з одноіменною назвою увійшли його новели, оповідання та етюди.
584. Царук А. Добротворення - сутність "Степу" / А. Царук // Народне слово. - 2009. - 22 жовтня. - С. 10
Матеріал про загальні збори обласного літоб'єднання "Степ", на яких голова об'єднання В.Погрібний відзвітував за останні п'ять років і були затверджені зміни до статуту "Степу".
585. Черненко Н. "Замела заметіль Матусівку" / Н. Черненко // Кіровоградська правда. - 1994. - 26 лютого. - С. 2

586. Шевченко, Світлана. Рідні моєму серцю місця у поезії Віктора Погрібного / Світлана Шевченко // Степ. - 2016. - № 1. - С. 78-79 : іл.
587. Шевченко С. Солдати, не переможені часом / С. Шевченко // Кіровоградська правда. - 1996. - 22 лютого. - С. 3
Рец. на Погрібний Віктор. Жертовне вогнище / Віктор Погрібний
588. Шепель, Федір. Нові числа "Степу" / Федір Шепель // Народне слово. - 2014. - 28 серпня. - С. 10 : фото
Про змістове наповнення літературно-мистецького та громадсько-політичного кіровоградського журналу "Степ" та про його авторів, а також про прототипи нинішнього кіровоградського "Степу".
589. Янко, Дмитро. Сяйво його зорі / Д. Янко // Дніпро. - 2005. - № 1-2. - С. 133-138
В публікації йдеться про літературно-мистецьку премію ім. І.Нечуя-Левицького, яку було засновано спільно з культурно-просвітницьким Центром "Український дім" в 1993 р. За десятилітнє існування її лауреатами стали 27 осіб та один колектив. Автор статті розповідає про лауреатів премії.

IV. Web-ресурси

590. Погрібний Віктор Олексійович: Матеріал з Вікіпедії - вільної енциклопедії.

https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%BE%D0%B3%D1%80%D1%96%D0%B1%D0%BD%D0%B8%D0%B9_%D0%92%D1%96%D0%BA%D1%82%D0%BE%D1%80_%D0%9E%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%96%D0%B9%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87

591. Кіровоградська обласна рада. 1 жовтня зупинилося серце

<https://www.oblrada.kirovograd.ua/event/1-zhovtnya-zupinil>

592. Погрібний Віктор Олексійович //Кіровоградська обласна бібліотека для юнацтва ім.Є.Маланюка

<http://lib.kr.ua/index.php?menuid=30&avtor=14>

593. Пам'яті видатного прозаїка, поета, журналіста Віктора Погрібного

<http://persha.kr.ua/news/life/143776-pam-yati-vydatnogo-prozayika-poeta-zhurnalista-viktora-pogribnogo/>

594. Віктор Погрібний: «Найдраматичніший сюжет - моє життя»: спілкувався Володимир Коскін

<http://slovoprosvity.org/2016/07/14/viktor-pogribnij-najdramatichnishij-syuzhet-moye-zhittya/>

595. Пам'яті Віктора Олексійовича Погрібного

http://kokm.kr.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1052:pam-yati-viktora-oleksijovicha-pogribnogo-2&catid=43&Itemid=115&lang=ua

596. Рецензії – Віктор Погрібний – Поетичні майстерні

<http://maysterni.com/user.php?id=3961&t=3&sf=1>

597. Архангельський Олександр. Віктор Погрібний. Яблука з матусівського саду

<http://litgazeta.com.ua/articles/viktor-pogribnyj-yabluka-z-matusivskogo-sadu/>

598. Надія Гармазій. В літературі і для літератури: Віктору Погрібному – 75

<http://h.ua/story/285370/>

599. Марко Василь. Що там, за синім косогором?

<http://www.vechirka.com.ua/scho-tam-za-sin-m-kosogorom>

Іменний покажчик

Авруцкий Ефим Яковлевич	22, 314, 342
Агапєєва Наталія	170, 461
Александрович С.	39
Андрушко Т.В.	16, 82, 161, (472), (473)
Архангельський Олександр	(474)
Бабенко Олег	471
Бабич Ярослава Віталіївна	23
Бажан В.	(475)
Базилевський В.	8, 24, 353, (476, 477, 478)
Барабаш Світлана	21, 174, 175, (479, 480)
Бондар Анатолій	140
Бондар Василь	2, 6, 7, 10, 11, 12, 15, 16, 20, 21, (473, 481, 483)
Бредихіна Ніна Миколаївна	25, 26, 27, 28, 109
Бровченко Павло	219
Валькевич Раїса	350
Винник Тетяна	(495)
Винниченко Володимир	206, 341, 410,
Вінграновський Микола	329
Владов І.В.	465
Владовий І.В.	455
Волощук П.	(496)
Гагарін Андрій	208
Гармазій Надія	29, 82, (497)
Гладир Юлія Федорівна	30, 82
Глущенко Микола	242
Гончар Олесь	166, 302, 405
Гончаренко Валерій	17, 133, 328, 330, 332, 335, (499, 500, 501, 522)
Гончаренко Юрій	121
Горовий Іван Федосійович	31
Городничева Галина	267
Горчар Катерина Георгіївна	32
Громовенко С.	(502)
Гусейнов Григорій	159, 409
Дацька Валентина	387
Дейнекін Валерій	456
Демчук Ігор	208

Добрін Наум	113
Добробатько В.	(481)
Добролежа Микола	259
Довгий Ю.Г.	297
Драч Іван	(566)
Дударєв О.	147
Дяківнич Онуфрій	391
Ерл Хобарт	382
Єрмоєнко Геннадій	241, 352
Жовна Олександр	(504, 505, 544, 558)
Жулинський Микола	(506, 507, 508)
Журба Василь Гнатович	33
Журба Тамара Гнатівна	33, 34, 82, (541, 546, 552, 564)
Забіляста Лідія	136, 240, 241, 369
Загравенко А.	82
Задоя Іван	315
Зарічна Н.О.	459
Захарченко Василь	(509)
Зимовец Елена	80
Іванчук Наталія	158
Ілляшенко Михайло	209, 441, 458, 468
Кадигроб М.С.	454
Казнадій Іван	184
Карпенко-Карий І.	107, 222
Кердіваренко Олександр Федорович	36
Кириченко Олександра	407
Клочек Григорій	6, 445, (481, 513, 544)
Козаков Михайло	262
Кокуленко Борис Григорович	37, 38
Колесник С.Е.	13
Колесников С.	82
Компанієць Ю.І.	443, 451
Кондратенко-Процун Валентина	39, 40
Корзун І.М.	35, 48 12, 14, 16, 39, 41, 82, 434, (481, 515, 516)
Корінь Антоніна	143
Короненко Світлана	217, 346, 363
Коротков Анатолій	42, 43, 82, 104, 105, 106, (543)

Коскін Володимир	(517)
Костенко Ліна	174
Которович Богодар	205, 289, 311, 442
Кравцов Іван	317
Кравченко Микола	447
Кравченко Н.	440, (518)
Кривохижа А.	307, 432, 448, 452
Крим Анатолій	373
Кротов О.І.	13
Крутоус Володимир	313
Крячко Г.	(519)
Куманський Анатолій	165
Куманський Б.	(520, 521, 522)
Курганський Анатолій Порфирівич	44, 45
Курман Євген	107
Куценко Л.В.	16, 122, 189, 243, (481)
Лаврик Л.	55
Лебедик Валерій	39, 208
Левочко В.	(523)
Левченко Л.П.	467
Лесьєв-Лесь Костянтин	120
Липатов Андрей	49
Лісняк Катерина	367
Лойтра Володимир Пилипович	397
Лопата Василь	9
Лукашенко Олександр Євграфович	117
Лупета Григорій	117
Луцкевич Юрій	267
Любарський Р.	(525)
Любович Юрій	125, 393
Макей Л.	111, (526, 527, 528)
Маланюк Євген	243
Марко Василь	3, 18, 19, 46, 146 (481, 529, 530, 531, 532, 533, 534)
Маршанін А.В.	13
Масенко Терень	142
Маслов М.	81
Матівос Юрій Миколайович	47, 108
Махова Т.Т.	293

Медведчук Віктор	138
Миколаєнко В.	(535)
Митрович Ярослав	325
Могилюк Володимир	12, 21, 55, 82, 229, (536, 537, 538)
Момот М.М.	48
Мороз Валерій	264
Мороз Людмила	264
Наєнко Михайло	(540)
Народовий Леонід	318, 326
Негода С.	451, 453
Нейгар І.	195
Нейгауз Генріх	151
Нельга О.	14
Немирована І.	82
Непоменко Ф.	141, 375
Нужна Н.	(549)
Обжелян Юрій	430
Олійник Василь Андрійович	117
Орел С.	(552, 554)
Павличко Дмитро	178
Панічева Олена	18, 19
Пархоменко П.	230
Перебийніс Петро	143
Переверзєв Олексій Сергійович	252
Петренко Василь	(556, 557)
Пироженко Микола	333
Повалій Г.	14
Позняк Георгій	118, 232
Полевина Ольга Николаевна	49, 50, 51, 110, (523, 551, 560)
Полонський Фелікс	201
Попов Олег	196, 283
Попович Любов	(562)
Решетников В.	215
Решетов Олександр Олексійович	18, 19, 228
Рижик Інна	193
Рыбченков Геннадий	(566)
Садовська Марія	192
Самаєва Леся	(566)

Селецький Петро Іванович	53, 54
Семко О.	(568)
Сиднін Валерій	103, 104
Симоненко Василь	288
Сін Абігаль	374
Слабошпицький Михайло	143
Славутич Яр	124
Слободенко Сергій	163
Слоньовська Ольга	(570)
Смірнова Т.Ф.	463
Сміт Роланд Гедлі	321
Смоленчук Микола	139
Солгутовський Л.І.	279
Соломина Ірина	(572)
Сорбат Віктор	59
Сосуліна Тетяна	357
Стороженко Ольга	(576)
Стоян М.	141, 216, (577)
Сухов Микола	177
Сухомлин М.О.	466
Тарасенко Ігор	414
Тарковський Арсеній	131, 229
Тендюк Леонід	244, (473, 580)
Тимко Світлана Парфентіївна	58
Тичина Павло Григорович	244
Тільнов В.	(578, 579)
Ткач Юлія	398
Тобілевич Валентина	192
Торговець З.В.	387
Требунських Ірина	(581)
Трипільський Руслан	(582)
Фесенко Наталія Федорівна	59
Франко Іван	150
Хомич А.В.	457
Царук Антоніна	60, 82, (584)
Червінська Антоніна	114, 212, 365, 433, 462
Черненко Н.	(585)
Черниш А.	82

Чернов Леонід	315
Чорноіваненко А. К.	236
Чорноіваненко Анатолій	198
Чуднов Олександр	471
Шаповалов С.	370
Шатохин І.	344
Шевченко С.	(587)
Шевченко Світлана	(586)
Шевченко Т.	15, 176, 419, 446
Шепель Федір	(588)
Шустер Євгенія	471
Шутко Остап	374, 382
Юр'єв Валерій	328
Яник Г.	(481)
Янко Дмитро	(589)
Яновський Юрій	127, 224, 338
Яремчук Володимир	80
Ярош Віктор Петрович	141
Ярошенко О.	107

Додатки

Додаток 1.

Інтерв'ю з Віктором Погрібним.

Віктор Погрібний: «Найдраматичніший сюжет - моє життя»

Наш співрозмовник - Віктор Погрібний, поет, прозаїк, гуморист, публіцист, заслужений журналіст України, лауреат премій ім. І. Нечуя-Левицького, ім. Є. Маланюка, ім. Остапа Вишні. З 1969 р. - незмінний керівник обласного літературного об'єднання "Степ" (м. Кіровоград).

Автор книжок із характерними назвами "Напис на шибці", "Прости мій гнів", "Жертовне вогнище", "Серед українців", "Царина", "Маркове пекло", "Тріх і честь"...

Про стрижень свого життя Віктор Олексійович каже так: "Шевченко наситив серце моє з самого дитинства і вже до скону наповнив гнівом до несправедливості, до тих, хто гнітив українців. Тож сьогодні мені залишилося лиш кликати свій народ до нищення ворогів України й українців. Наші сльози їх не розчулять, наші палкі промови не проб'ють шкаралуцу їхніх осоружних душ. Свобода приходить лиш тоді, коли кайдани і пута розрубують мечем".

- Які доленосні метаморфози відбулися у Вашій творчій долі? Які впливи на Ваше життя і творчість вважаєте найвагомішими?

- Все було надто банально. Я не був хуліганом, щоб потім сказали про мене: "Яке складне життя було в цього чоловіка. Був хуліганом, а потім, полюбивши золоті завитки над ніжними вушками, почав писати вірші та став відомим в Україні..." Просто, коли отара, яку пас у дитинстві, у спекотний полудень збивалася до купи, я шукав височенький бур'ян, може, й татарник, і на тій від нього клав книжку зі своєї полотняної торби й читав, читав, читав. Не зрозумілі мені слова записував у словничок. У такий спосіб перечитав усю колгоспівську бібліотеку, а потім випрошував у рідного дядька Гриші, Великого українця, "Чисту криницю" Поповкіна, "Мушкетерів", "Чорну раду". Саме він навчив мене пісні "А вже років двісті, як козак в неволі..." Був постійним відмінником. А "метаморфозою" були мамині вдовині сльози від збиткування ланкових (бо довго вовтузилася над своїми рядками, хоч після маминого сапання ті рядки сміялися, а їхні з несапанних бур'янів виглядали), від бригадирів із матюччям, від сусідів, які з її городу робили балалайку, від рідного брата Ваньки, який давав їй пару волів і пару коней, щоб десь аж у середині травня зорати той город, як і від того мішечка збіжжя, якого мельник відкладав убік, бо першою чергою молот пшеницюдебелих дядьків, вчорашніх поліцаїв...

Мені вже літ та літ, а ось нещодавно написав такі рядки:

Мамо! Я витру твої сльози твоєю хустиною,

І на хустині не залишиться плям...

Мамо! Якби так чисто я любив Україну...

Я витру їх, чисті сльози, мам...

Ніщо не кладіть в останню мою хатину:

Хай буде тихо і просторо там,

Лиш прихиліть синє небо України

І мамину білу хустину без плям...

Оце головна “метаморфоза” у моєму житті.

- На кого з митців рівнялися, коли почали писати? Хто для Вас авторитет зараз?

- Підлітком я дивився у бригадному клубі фільм про Енріке Карузо. Його спів так мене вразив, що я в емоційному екстазі прокусив собі губу, і довго рубець нагадував мені той спів... Ернест Хемінгуей - проза, Микола Вінграновський - поезія, для якого Богом був образ. Якось прочитав йому мініатюру “На асфальті взимку”:

Біжить з акації стручок,

Біжить за мною насінина...

Ах, жаль, що не біжить дитина

За мною хвостиком -

Від тебе хлопчик не біжить...

- Ану повторіть ще.

Читаю:

Біжить з акації стручок,

Біжить за мною насінина...

- Стоп! - вигукує Вінграновський. - Геніально! А далі - рядове: хто, кому...

Шевченко - любов і гнів (плакав разом із сестрою, коли нам, малим, батько Олекса читав “Катерину”).

Іван Франко - праця, праця і праця: “Лупайте цю скалу...” Ніколас Гільєн: “Треба бачити, щоб іти по дорозі...”

- Розкажіть про родину. Чи є в історії Вашої сім’ї сюжети, які могли б стати основою для художнього твору?

- Старша сестра, Галина Олексіївна, юність і дівочтво якої припало на військовий та післявійськовий час, певною мірою є прообразом моєї героїні Гані Кравець у романі-трилогії “Трих і честь”. Хоч Ганя Кравець - образ збірний, але багато там є сестриноного. А щодо сімейних сюжетів, то їх доволі. Головний - батькова куля, яку він носив від “басмачів”. Рідний брат моєї мами виніс його, пораненого, на коні з поля бою. І на знак вдячності мій батько одружився з його рідною сестрою, моєю мамою. Коли збиралася родина (тітки, дядьки), то кликали й мене: “Йди сідай між нас, ніби Альоша буде: ти такий схожий на нього”. А він же ж геть про себе не думав. Все - за інших”. Це мене й повело в життя і визначило мою долю. Рідний мій дядько, полковий розвідник, мав одержати зірку Героя, але докопалися, що був у полоні. Та найдраматичніший сюжет - моє життя. Якби в мене вистачило таланту й сил підняти цей сюжет...

- Які свої книжки вважаєте етапними (з огляду на те, що Ви пройшли шлях від інтимної лірики до творів громадянського звучання)?

- Найкраща моя книжка - книжка віршів “Напис на шибці”. Вона - перша. Як перша любов, якщо вона була. Я суворий у відборі. Та й допоміг мені в цьому мій товариш по молодості, по чарці й пісні (“За Сибіром сонце сходить...”) Володимир Базилевський. Він був безжальним до моїх поетичних вправ, хоч до його віршів я демонстрував конкретний пієтет (усе, що вилітало з-під його пера в ті молоді роки, приземлялося на шпальтах молодіжки, яку я тоді редагував). Ми й зараз не проти погомоніти за склянкою “сухарика”. Радий, що він, талановитий, відомий, божевільно працездатний, досі не скурвився. Дай, Боже, віку й здоров'я! Цю книжку я майже всю продекламував у нашому театрі на своє 80-річчя. Слухали, аплодували. Бо щиро і з вогнем. Казав один чоловік: усе помирає у світі, вічний тільки вогонь. Якщо вогнилася твоя душа перед чи під час писання, то воно підпалює й іншу. Найперший читач - я сам. Відчую, що вдалося, вловив, послав Господь - радію й поціную рукою своєю. А читач - створіння непередбачуване. Якщо поет, то читачеві хочеться, щоб він загинув десь на дуелі або у вуличній бійці, або зарізався чи його б зарізала кохана, і щоб помер він не пізніше 30-40! А прозаїк - щоб борода була (Толстой, Хемінгуей), і довгі, мудрі літа виглядали з-під великих насуплених брів. І щоб був він безсмертний. А в мене досі борода немає. Мучуся щодень із тим голінням...

- Як би Ви самі визначили філософський напрям своїх основних творів?

- Добро і любов. Це від землі. Подивіться на землю, скільки вона посилає, віддає, дарує добра. І вона пришила мене до себе. Їй радо, що я ходжу по ній, гупаю лопатою, щоб посадити деревце (навесні і восени від самого школярства й донині). Приїздить у мій матусівський сад. У людей на городі що росте? Картопля, буряки, гарбузи. Є й у мене це на городі біля маминої хати, але по сусідству з тим - липи, ясени, а ще дуби, ялини. Одного з дубів я назвав “Професором”, бо він був першим, коли садив я на маминому обійсті дерева, приїхавши з Києва після закінчення Шевченкового університету. А той он - “Вискочко”, бо першим викидає листочки навесні, а той он - “Тугодум”, бо своє листя викидає, як уже вишні зацвітуть...

- Чи згодні Ви, що маємо розкішну сучасну українську поезію, а в царині української прози ситуація гірша?

- Я відкрив для себе талановитого поета Олександра Косенка. І таких відкриттів багато у всіх кутках України, бо ми, українці, - народ з поетичною душею від своїх пращурів. Тож щодо здобутків української поезії згоден. Не згоден, що з українською прозою гірше. В розмові про нинішню прозу ми плещемо в долоні тому, хто добросовісно списав із життя: “Це справді було! Ось коли я вчився, то був серед нас один...” І далі - про фактичну відповідність змалюваного тому, що вчилися десь, колись і з кимось. Як правильно підкреслює Ольга Слоньовська, це різні речі: художня правда (і вона потрібна читачеві), і добросовісне журналістське списування подій і

характерів. Підтримую Галину Пагутяк, яка закликала не гнатися за успішними й модними, а прагнути писати, як писали класики.

- Існує думка, що письменник має орієнтуватися на читача, бо саме для нього він пише. Чи не є це першим кроком до перетворення на письменника для мас, бо саме таким чином можна заробити на письменництві? Як ставитися до такої комерціалізації літератури?

- Читача я ціную і називаю його моїм царем. Але це не означає, що цар мій - велелюдні маси. Мене влаштовують одиниці, але щоб прочитали і були справедливими.

Нині “державні мужі” думають, як знищити українське село, запроваджуючи так звану “децентралізацію”, щоб легше загребти головне та єдине, що залишилося в українців, - землю... На жаль...

- Футурологи найчастіше прогнозують два сценарії розвитку людства: духовну деградацію та кінець земної цивілізації і вихід на новий щабель духовного розвитку, на який підніме переосмислення релігії, моралі, етики.

- Якщо прийде кінець земної цивілізації, то це й буде кінцем загалом. І ніякого переосмислення релігії, моралі, етики, не буде нового щабля. Хай зараз мислять, поки не пізно! Глобалізація сконструйована “світовим урядом” для полегшення панування над народами світу, над людським матеріалом, який вони прагнуть вкоротити, вишукуючи ефективні методи.

Тож духовний порятунок земної цивілізації - боротьба за збереження національних держав. А у нас, в Україні, нарощують м’язи україножери, яким ще вчора заважала в нашій культурі й літературі “шароварщина”, а нині муляє “вишиванщина” - свята ознака нашої української нації. І письменницьке слово тут - вірний і випробуваний у боротьбі за торжество земної цивілізації меч. “Кайдани розрубуються мечем” - так я назвав передмову до своєї поетичної збірки “Прости мій гнів. Знайдені записники”.

- До речі про ворогів. Вас зраджували?

- Все починається з невдячності. Ти йому допомагав, як він спинався на свої ще кволі “творчі” ноги, не шкодував ні часу, ні сил, а сьогодні він, щоб не привітатися, переходить на інший бік вулиці. Більше того: може й спаплюжити тебе. Та я цим не переймаюся, бо з врятованих Ісусом десяти лише один повернувся до рятівника, щоб йому подякувати. “А де ж решта - дев’ять?” - запитав Спаситель.

Де ті дев’ять із десяти сьогодні в нашому житті? Ми живемо в епоху невдячності матері, батькові, своїм дітям, сонцю, вітрові, які дають тобі здоров’я, дереву, яке для тебе цвіте і з гілля якого тобі співає птаство, щоб твоя душа не перетворилася на скол залізобетону.

А щодо ворогів, зроби добру справу - обростеш ворогами. Я клопочуся, щоб у пришкільному саду встановили пам’ятник малому Тарасові Шевченку, який тутешнім колишнім поштовим трактом добирався до Єлисаветграда, а дехто той сад запланував на дрова. Тут же, в глибині саду, планую поставити невелику Христову церкву святого Тарасія. То плещуть у долоні? Крутять пальцем біля скроні: дурний чоловік. Замість того, щоб збудувати собі будинок на місці матеріної хати-розвалюхи, він будуватиме церкву - ха-ха!

Обурився зрубуванням ясенів у заповіднику, ткнув носом у їхнє злочинство. Минули роки, а ті люди й досі не вітаються і пошепки посилають тобі прокльони. Виступив на захист української назви Кіровограда на громадських слуханнях і став ворогом для вчорашніх приятелів - “єлисаветградців”. Навіть священиків.

- Що пишете? Що готуєте до друку?

- Новели. Особливо з часів минулої війни. Я спілкувався з десятками її учасників, і вони розповідали мені про будні війни, про людину у війні, про що тоді оприлюднювати в будь-якому жанрі, газетному чи художньому, можливості не було. Тих людей уже немає. І якщо я не розповім, то воно піде прахом до прахів їхніх. Тут уже не до натхнення. Я повинен! Актуальне воно чи не актуальне. У видавництві “Український пріоритет” - трилогія “Тріх і честь. Дівчина Ганя Кравець”. Це епічна розповідь про жінку виняткової краси, сили й мужності, юність і дівочтво якої припало на воєнний і післявоєнний - без хлопців і чоловіків - час. Я провів її майже через усе ХХ сторіччя й початок ХХІ-го. Драматичне особисте в книжці переплітається з драматичним у житті українського народу, та й планети Земля.

Спілкувався Володимир Коскін

Надія Гармазій

В літературі і для літератури: Віктору Погрібному – 75

У Віктора Олексійовича Погрібного особливі стосунки зі світом. Читаючи одну з його збірок, мені в око впала поезія «Суть», давши поштовх до кількох нових асоціацій з особистістю її автора. У більшості з нас прізвище Погрібного асоціюється, перш за все, з такими поняттями: літоб'єднання «Степ», видавництво «Степ», «Кіровоградська правда», «Стежина», Арсенівка, Матусівка, «Зелений світ», подвижництво. Цей ряд предметного світовідчуження був би неповним без дієслів руху – саджати, рости, любити. Так і поезія «Суть», датована 1975 роком відкрила переді мною тонке почуття ліричного героя. Споглядаючи, як сонце просвічує крони акацій, по-гамсунівськи чутливий і по-хемінгуєївськи стійкий, герой відчуває: перед ним не дерева, що це його «лівий бік просвічує». Відчувати, любити – це те, що властиво Віктору Погрібному вищою мірою і формує його моральний етос, а тому так неминуче відчувається і в його творчості. Стосовно світу реального, то «ростити» молоду генерацію літераторів, «саджати» свої ідеї в ґрунт нестабільної сучасності, віддавати любов усьому, чим займаєшся – це неписані імперативи людини, енергетика якої спонукає діяти всіх, хто опиняється поряд.

Особистість вольова і досить скромна, відкрита і чесна у своїх помислах, чим так приваблива для молоді. Письменник, журналіст, активний громадський діяч, лауреат республіканських літературних премій імені Івана

Нечуя-Левицького, яку йому вручав М.Вінграновський, та імені Остапа Вишні, обласних літературних премій імені Євгена Маланюка та Юрія Яновського, голова літоб'єднання «Степ» - Віктор Олексійович 5 серпня відзначив свій 75-й день народження. З нагоди ювілею нашого дорогого земляка і напередодні знаменного для всіх українців Дня незалежності ми попросили Віктора Олексійовича поділитися своїми думками з нашими читачами.

Н.Г.: Вікторе Олексійовичу, про що напередодні свого ювілею і напередодні Дня незалежності мріє людина, яка працює в літературі і для літератури все своє життя?

В.П.: В ці дні мої думки, на жаль не стільки про героїзм українців і їх самопожертву, перед якою я схиляю чоло. А про те, що жертви були великі, а Україна залишилась переможеною, не перемогла. Це спричинено тим, що справжня українська еліта винищувалась і винищується. Однак сьогодні ми маємо вільну Польщу, вільну Угорщину, вільну Словаччину, вільну Чехію, зрештою вільну Болгарію... Тому напередодні незалежності всі мої думки – саме про Україну. Не надаю особливої уваги своєму ювілею, хоч прожито не багато років, а прожито життя. І життя важке своїм становищем, важке з причин усвідомлення того, що не справилися наші сподівання на волю, на свободу. В такій багатій країні нам треба жити по-іншому. І не тільки матеріально. У нас є підстави бути заможними не тільки для окремих панів, а для всього народу. Я дуже печалюсь, коли бачу бомжів, наркоманів, пияк, духовно спустошену молодь, в якій немає мети, а є тільки насолода споживання, насолода різної «наркоти». Я міг би відповісти вам іронічно. Бо маю відробляти премію імені Остапа Вишні. Можна посміятися над собою, над життям українців. Можна так, як Байда, зачеплений ребром за гак, відповідав турецькому султанові. Але я думаю, що безпідставний оптимізм у суспільстві – це велика омана, яка може коштувати великих збитків і трагедії. Тому я говорю правду. Гірку. Це від матері. Змалку...

Н.Г.: Можливо, щоб перемогти, нашій еліті не вистачає необхідного потенціалу?

В.П.: Не український народ в тому винен, що немає потужної, спроможної до боротьби нації. Були приклади героїзму і самопожертви, можна назвати безліч імен, які життя клали для врятування України. Ми говоримо про український народ як щось єдине, говоримо про інші цінності, відмінні від тих, що маємо особливо сьогодні. Справа дуже серйозна. Кров отруєна байдужістю, змиренням, адаптуванням до зла, цинізмом...Отруєна великою мірою. Зайшло далеко. Цю отруту відібрати нелегко. Потрібен ще один подвиг Геракла... І цим Гераклом має стати сам народ. Але він ще населення. Багато недругів трудяться над тим, щоб українці залишалися населенням. Пийте «Чернігівське» – і вигрівайте скрізь і всюди. П'ють, але не визнають.

Н.Г.: Про феномен української еліти я запитала не випадково. Важко не погодитись із Ліною Костенко, що письменство –це «гуманітарна аура нації». Які, на Ваш погляд, перспективи нашої літературної еліти?

В.П.: Наша літературна еліта – талановита однозначно. У світі її менше знають не тому, що вона менш талановита, ніж літературна еліта Німеччини, Франції. Бразилії. А тому, що в лабетях була українська мова. Тому рідко є таке, щоб іспанець, аргентинець, німець, який знав би досконало українську, переклав би Сосюру, Драча, Вінграновського. Тому це вина «об'єктивна», що нашу літературну еліту менше знає світ, ніж інші літературні еліти. З цієї ж причини сьогодні Ліна Костенко не є Нобелівським лауреатом, хоча тут також винна позиція й українських дипломатичних інституцій.

Н.Г.: Книга «Прости мій гнів» відкрила Вас читачеві не тільки, як письменника, а й як художника. Звідки черпає натхнення Ваша творчість для своїх граней?

В.П.: Не можна сказати, що я художник. Книга ілюстрована моїми малюнками із студентського записника. Колись була думка податися в художнє училище. Якби я нахилився до того, можливо, були б успіхи. Мій син – художник, професіонал, в одному з російських міст за його проектом споруджено величний пам'ятник. Талант – це Богом дане. Щоб реалізувати його треба кілька життів. Одного життя замало, щоб реалізувати все. Але будь-яка нива вимагає подвижництва, і не тільки творчого. І моїй ниві віддано багато часу і снаги. Можливо, я не зміг зробити ім'я в літературі собі, але десятки років працював над виданням творів своїх земляків, рятував Арсенівку, яку всі називають Карпенковою. Збережено святе місце для всієї України.

Н.Г.: Отже Ви обрали таке життя, чи життя обрало Вас? Вам доводиться працювати як із початківцями, так і з літераторами зрілими. Як Вам удається знаходити спільну мову з різними поколіннями, різними світоглядами?

В.П.: Краще в мене виходить робота з молодими. Колись до мене зайшла Ярослава Бабич, і я натрапив на вірш «Переяславська рада». Я був приголомшений! Таке бачення української історії! Їй було 16 років, і я не міг не підтримати талант. Почалася робота над її першою книгою, і над першою книгою, виданою створеним мною громадським видавництвом «Степ». Коли я бачу спромогу, коли я бачу рядок, якого досі ніхто не сказав, якого більше ніхто не скаже... Це говорить про здатність відчувати грані слова, то я роблю все, щоб поет побачив результати роботи над цим словом. З дорослими теж працюю. Це залежить від того, хто і як сприймає своє письмо. Люблю працювати з О. Полевіною. Бо вона прагне почути пораду від своїх однодумців, які підкажуть те, що вона могла не помітити. Важко працювати з тими авторами, які не адекватно оцінюють значення своєї особи і свого слова, бо будь-яке зауваження сприймається як недооцінка їхньої роботи. Є випадки, коли людина приходить до нас уже в солідних літах, наприклад О. Кердіваренко. Прекрасний чоловік. Ми підтримуємо всіх.

Н.Г.: Не секрет, що Вами як редактором видано близько сімдесяти книг наших земляків. З Ваших турботливих рук пішло у світ багато талановитих письменників...

В.П.: Мені шкода, що вже відійшли у вічність В.Юр'єв, М. Галиченко, В. Гончаренко, Л.Нарадовий. Це дуже талановиті літератори. Пам'ятаю, як ми штурмували вірш за віршем В.Юр'єва, працюючи над його першою книгою. Своєрідну майстерню ми відкрили, редагуючи з А. Корінь книгу «Віку мого день». Можна було б написати про це есей... У нас дуже потужне літературне плем'я. І я радий, що не трудився над заготівлею віршів з полови, а брав участь у вивершенні гарної степової скирти, часом золотистої, вагомої. Це і прозаїки В.Бондар, О.Полевіна, Ф.Непоменко, В.Журба. Це й літературознавець В.Марко. Це поети Л.Безпалій, П. Селецький, В.Могилюк, К. Горчар, В.Кондратенко, А.Курганський, Г.Шпудейко, А.Царук, О.Шпирко, К.Оверченко, Л.Лаврик... Зараз трудимось над першою книгою талановитого поета О.Косенка.

Н.Г.: Зараз дехто ставить питання про те, чи потрібна Спілка письменників і яка її роль?

В.П.: Я сповідую Лесине «Будь проклята, кров ледача...». Представники української еліти сповідують теж її «Не поет, хто забуває про тяжкі народні рани». Спілка потрібна саме для цього. Бо кожен поет чи письменник живе не окремо, а серед людей, кладучи своє серце на папір, показуючи, як воно тріпочеться. В наш час саме літературна громадськість була ініціатором створення національних об'єднань, що боролися за долю України. Це і Рух, і Конгрес української інтелігенції, створені нашим благородним і великим письменством. Тому хотілося б, щоб не окрема особа, а велика й свідомо літературна маса не тільки писала. Є розрив між проголошуваними духовними цінностями і діями літераторів у щоденщині українського життя. Цей величезний розрив нашої літературної дійсності мене непокоїть. І тому нам потрібна Спілка. Мені шкода, що її розривають, прагнучи виокремити щось, висунути альтернативу. НСПУ впродовж багатьох років і зараз виявляє чесну громадянську позицію стосовно сучасних проблем і бореться за рідну мову, і за Україну в цілому.

Н.Г.: Ви виступаєте за об'єктивну свободу творчого вибору і єдність мети, задуму, справи...

В.П.: Мені не подобається позиція, коли стверджують: хто пише класичним стилем, той відвертається від верлібру. І навпаки: той, хто досяг вершин у верлібрі, той дивиться з великої висоти на класику. Слово має багатогранні можливості, долучившись до яких, можна служити його красі. Для мене головне – настільки воно талановите. Небагато видав В.Курченко. Але має свій стиль, свій творчий нерв... Я лише проти технічного конструювання з холодним розумом. Що не зігрите твоїм серцем, те не сколихне інше серце.

Н.Г.: Упродовж уже двох десятиліть Ви опікуєтесь заповідником у с. Арсенівка. Розкажіть про це.

В.П.: Легко написати вірш про любов до землі. Важче зробити щось конкретне. Пишу про свою любов щиро. Я чесно ставлюся до життя, тому в моїх помислах немає протистояння «паперова любов» - і місце, де народився геній, народився мій земляк. Мені у вічі українцям було б соромно дивитися.

Я не займався заповідником, допоки був живий онук Карпенка-Карого, бо при живому внукові вторгтися в обшир його клопотів та інтересів не коректно. Він зберіг Хутір, а після його смерті, в 1990-му році, я звернувся до депутатів обласної ради з листом «Врятуймо Арсенівку», Арсенівку, яка була в усіх радянських енциклопедіях, до якої прокладено завдяки моїм зусиллям дорогу. Арсенівку, якої могло б не бути. як не стало інших сіл. Сьогодні туди можуть приїхати люди з усієї України, яким дорога пам'ять про славетну родину, що Олесь Гончар назвав її «женьшеневим кущем українського народу». І справа не в тому, що я ініціював благодійні роботи на суму понад 10 млн. грн. упродовж усіх цих років. Це було непросто, але я просив не для себе і люди це бачили. Крім організаційної роботи доводилося косити бур'ян, загібати, копати, поливати все своїми руками. І хоч кажуть, що то не керівник, хто робить усю роботу сам. Та без цього Арсенівка могла б загинути. Все робиться для нашої пам'яті. Якщо в людини є пам'ять, вона має право називатися людиною. Так само й народ. Говорю про духовну пам'ять як одну з підвалин подальшого існування здорової нації. Арсенівка – той елемент нашої пам'яті. А для мене – особливо, бо віддано багато здоров'я, але легко в цій ситуації, бо те, що ти робиш – робиш для всієї України. Запрошуємо всіх на «Вересневі самоцвіти» до Арсенівки.

Н.Г.: На одному із засідань літоб'єднання Ви сказали, що треба бачити, щоб іти по дорозі. Що ж мусить бачити і що відкривати перед собою сучасне українське суспільство?

В.П.: Мені запам'яталися слова поета Ніколаса Гільєма, кубинського поета. Ще в студентські роки я зустрів ці слова. Так ось наше суспільство повинно побачити цю дорогу, визначити, що вона єдиновірна. Нас будуть цінувати тоді, коли ми залишимося собою. У нас є всі передумови бути визнаною світовим суспільством нацією. Є духовні багатства, і духовні надбання, і надбання внутрішнього світу, надбання нашої землі, нашого розуму.

Не буду перераховувати, скільки ідей народилося в лоні цієї прекрасної землі. Найважливіше для українського народу, щоб він був не населенням, а народом. Сьогодні, на жаль, я бачу населення із різними інтересами, де переважає споживацька ідеологія. Тому для суспільства українського важливо, щоб вона прагнуло стати народом.

Н.Г.: Однією з найбільших проблем, що так турбує кіровоградців, є перейменування обласного центру...

В.П.: Я підняв це питання ще за радянських часів. Є Кіровоград, Кіровобад, Кіровокан. Це нівеляція. Ми не повинні носити чуже, є своє, українське. Є багато славетних імен, що пов'язані з нашим краєм. Це і Тобілевичі, і Кропивницький. Однак має бути незаангажована видатним іменем назва. Я вважаю, що найкращою назвою може бути Золоте Поле. Запоріжжя, Полтава, Кривий Ріг... Як прекрасно лягає в цей ряд Золоте Поле. Проте багато хто вбачає в цьому «аграрний» смисл. Хай – Златопіль! Але це треба розуміти так: золоті надра, золоті чорноземи, золоті люди. Я відчуваю свою відповідальність за час і наше місто.

Н.Г.: З Божою допомогою Ви багато робите для блага нашої культури, духовності, екології. Це потребує багато енергії, здоров'я, часу. Як ставиться до Вашої роботи родина?

В.П.: Моя покійна сестра ставилась негативно до моєї громадської роботи. Вона вважала, що письменницький талант, даний Богом, має бути реалізований, а більшу частину свого життя я присвятив не своїй творчості, а роботі над «чужим» талантом. Я вдячний своїй сім'ї, що вона мене розуміє. Вона лає мене, що не жалію себе. Знаючи, що подвижницька дорога не встелена квітами, моя родина відмовляє мене від цієї роботи, хоча й розуміє мене. Я їй за це дуже вдячний.

Н.Г.: На останок нашої розмови поділіться творчими планами.

В.П.: Задуми... Вони лежать в мені, бо якщо я активно почну працювати над ними, то не зможу зробити те, що робив усе життя. Моя творчість – це драматичне питання, бо герої моїх творів мучать моє сумління своєю ненародженістю. Якщо Бог дасть здоров'я, то я планую висповідатися у прозі. Життя показувало різні свої грані, різні сторони людського характеру, про що я хочу поділитися з людьми.

Н.Г.: Дякую вам за цікаву розмову. Бажаємо Вам зреалізувати всі свої задуми. Здоров'я, натхнення і перспектив у літературі і для літератури.

Додаток 2.
Сучасники про В.О.Погрібного.

ОЛЬГА ПОЛЕВІНА: „ЛЮБОВІ ЗАБАГАТО НЕ БУВАЄ...”

(Уривок з інтерв'ю)

Літературне об'єднання "Степ" працює вже 77 років на Кіровоградщині, 48 останніх років поспіль його незмінним керівником був поет, письменник, журналіст Віктор Олексійович Погрібний.

Одного разу він дорікнув мені за надмірно різку критику:

– Потрібно, щоби був ґрунт, на якому виросте творчість. Слід створити умови для тих, хто пише. І якщо колись на цьому полі підніметься високий колос, це буде велика вдача – "Степ" виправдає своє призначення...

Не стверджую, що точно передала думки, але йшлося саме про це...

І "високого колосся" за ці роки виростало багато: майже всі члени КОО НСПУ – вихідці зі "Степу", виплекані ним...

Його відхід вразив багатьох. Він пішов на гребені високої хвилі, саме на свято "Вересневі самоцвіти". У той, останній його день, до Арсенівки, на батьківщину І. Карпенко-Карого, з'їхалися літератори, і він провів з нами весь цей час, виступав біля пам'ятника І. Карпенку-Карому, йшов з нами заповідником та так прудко, що я не могла його наздогнати, проголошував свої думки в залі Веселівського Будинку культури, своїм добре поставленим голосом співав за столом українських пісень... Посадив нас усіх в автобус, попрощався "до середи" ("Степ" збирається по середах. Дійсно, зустрілись у середу... на похороні...), сів у авто заступника голови райдержадміністрації і... поїхав у вічність...

Був таким, як завжди...

Ми роз'їхалися по домівках, а він помер...

Я не одразу повірила, коли через кілька годин мені повідомили про його смерть: адже ми тільки-но попрощалися!..

Здавалося, смерті для нього не було: був сталий, незмінний. Швидше земля перестане обертатися навколо Сонця, ніж В. Погрібний не прийде на засідання "Степу"!

Востаннє проказав, що ніщо не вічне, вічна тільки Любов... Сказав – і помер. Красиво, як і жив.

Закінчилася ціла епоха. Пішов титан. Кажуть – незамінних немає. Неправда. Є. Його замінити ніким. Ця ніша іншим не за зростом. Нам ще належить оцінити його постать повною мірою...

Чому я не відмовилася, коли на загальних зборах озвучили мою кандидатуру? Розуміла, що чекає багато роботи. Але відмовитися – означає зрадити те, що він створював роками. Я була членом бюро і допомагала у всьому, коли було необхідно. Але В. Погрібний особливо не потребував допомоги – він усе робив сам...

Хто б не зайняв це місце, тому буде нелегко. Вважаю себе його ученицею. У нас були довірливі стосунки, я знаю проблеми "Степу", ми їх обговорювали не раз... Думаю, певна логіка є в тому, що саме я наступник.

Чи зможу його замінити? Не знаю. Але зроблю все можливе, щоб зберегти систему "Степу", його призначення. "Степ" – це мій дім, навіть коли я стала членом НСПУ, він таким і залишився...

З РОДУ ПОДВИЖНИКІВ

Григорій Ключек, доктор філології, професор

Таємниця цієї широчезної долини ще не розгадана. Шукав, але не знайшов її розгадки у Віктора Погрібного - прекрасного поета, який присвятив цій долині чи не більшу частину своїх поезій. А втім, то - не долина, а просто ледь вигнутий степ, а на самому дні того вигину - Велика Вись. Про те, що вона там - здогадуєшся по комишах, по густій отаві, по окремих зблисках блакитного річкового плеса, яке іноді проглядається у тих комишевих розривах.

Поблукав я у цій долині всього-на-всього раз - в один із днів бабиного літа, коли небо особливо, якимось по-прощальному блакитне, коли прив'яле зело теж якимось по-прощальному різко пахне і коли все пройняте легким щемом за щойно відбуялим літом. Проїхав з Віктором Погрібним тією Висівською (скажемо так) степовою долиною, проїхав дорогою, що проходила через ряд сіл, в тому числі і через Матусівку, і йшла далі - до Арсенівни, де народився І.Карпенко-Карий. Із тієї поїздки виніс багато вражень. Одне із них - віра в особливу магичність Висівської розлогої долини, що, гадаю, породжується тим її легким вигином, який створює враження безкінечності степового простору з його вічною задумою та легкою меланхолійністю.

Розумію тих, хто знайде у моїх словах явне перебільшення. Мовляв, степ як степ, долина як долина, річка як річка, до того ж така, яка замулюється, заростає комишем, покривається лататтям, заболочується врешті-решт. Не освідчуватись в любові їй треба, а рятувати її. Таких річок, таких розлогих долин і таких Матусівок у нас вистачає. Бо ж мають свою магичність і Синюха, й Інгул, і Чорний Ташлик, і Боковенька... Згоден з цим. Не заперечую. Тільки скажу, що тій Висівській долині і Матусівці, і Арсенівці все-таке десь трохи поталанило. Бо тут народився хлопчина, який хоч і був подібний до ровесників, все ж у чомусь і вирізнівся серед них. Вирізнівся саме тоді, коли почув настійний потяг до Слова. Спочатку це було зачарування мате́ринською піснею - він і досі пам'ятає всі пісні своєї матері. Пізніше, під час скромних студентських посиденьок (на яких, на відміну від теперішніх, дуже мало пили горілки, зате багато співали), він завжди вирізнявся тим, що знав безліч народних пісень і умів проспівати кожену з них від початку і до кінця. А потім - школа, яка відкрила йому українську поезію. Відчути потяг до слова, це, в принципі, стати людиною, що приречена до постійної внутрішньої роботи, яка розвиває емоційно-

естетичне начало, загострює сприймання світу, змушує постійно добиратися до суті предметів і явищ. Така приреченість - то тяжкий тягар, який зовсім не полегшує життя, а навпаки, ускладнює, утруднює його, бо робить тебе вразливим, беззахисним перед недосконаlostями нашого вельми недосконалого світу.

Потяг до Слова привів Віктора на факультет журналістики Київського Шевченківського університету. Без перебільшення можна сказати, що саме на цьому факультеті, як і на "словесних" факультетах інших відомих українських університетів, саме в той час - а то була друга половина 50-х років, коли розпочиналась благословенна післясталінська відлига - якість стихійно почала збиратись краща тогочасна молодь. Її з повним правом можна назвати золотою, елітною, хоч за походженням вона, як правило, була зовсім не родовитою. Навпаки, молоді люди були породжені батьками, життя яких було виснажене двома голодоморами, гідність яких була потоптана жахом 37-го року. Студентами стали "діти війни". Більшість з них так і не дочекалась своїх батьків з фронтів. Тому допомога могла прийти тільки від матері, яка вибивалась із сил на колгоспному полі, заробляючи пустопорожні трудовні. З шести літ залишився без батька і Віктор...

Та все ж ця студентська молодь була по-справжньому елітною. Нація, що фактично піддавалась геноциду, знайшла у собі сили, щоб витворити її, і тим самим продовжити своє існування в немилосердному для неї ХХ столітті.

Деякий час Віктор квартирував у приміській Боярці разом з Василем Симоненком - майбутнім лицарем української поезії. Товаришував з Борисом Олійником, Вадимом Крищенком, Іваном Власенком, Василем Діденком, Леонідом Тендюком, Тамарою Коломієць, Василем Захарченком, Станіславом Тельнюком, Андрієм Крижанівським. Змагався в майстерності ліричної мініатюри з Миколою Сомом. Ходив на засідання могутньої університетської літературної студії, якою керував аспірант Юрій Мушкетик.

Одне слово - жив у оточенні прекрасних молодих людей, які збирались присвятити своє життя відродженню покаліченого у важкі часи українського Слова, а значить, і Духу. Всі вони - молоді і талановиті - були патріотами України. Пізніше їх назвуть шістдесятниками. По-різному у них складуться життєві і творчі долі. Мине трохи часу - і всі вони зіткнуться з Системою, яка, наділена прекрасно розвиненим інстинктом самозбереження, почне в 70-х роках самоорганізовуватись, самозміцнюватись, підтягувати гайки у своєму механізмі, дещо розхитаному у надто вільнодумні 60-ті роки. За те вільнодумство дехто саме з Вікторівського курсу і ГУЛАГу спробував. Саме у їхніх кімнатах робили обшук... Ніде правди діти - більшість шістдесятників змушені були вмонтуватись у цю Систему, що міцно і жорстко керувалась всесильною КПРС. Не всім випала недоля (а мо, щастя?) бути ізольованому в брежнєвських концтаборах. Але не дорікаймо їм у цьому. Шістдесятники, які вживались у Систему, були в ній украй необхідним елементом. По-перше, вони її ошляхетнювали, бо ж були внутрішньо завжди опозиційними до безпардонного хамства, якого було завжди достатньо серед тодішнього

чиновництва всіх ранги? і яке воно через свою природну малокультурність приймало за істинно партійний стиль керівництва. По-друге, завдяки своїй опозиційності, своїй інакшості вони були тим елементом, через який тоталітарна система втрачала життєво необхідну для неї внутрішню злютованість. Не раз закривалася сатирична сторінка "Маркове пекло" у "Молодому комунарі", який редагував у 60-70-ті роки В. Погрібний. А як викривав він безголовщину у 80-ті та 90-ті роки - його памфлети під псевдонімом "В. Матусевич"! Разом з тим писав про подвиг земляків у минулу війну - згодом вийшла з друку книга воєнних оповідей "Жертвне вогнище".

Шістдесятники - це люди, які в кінці 50-х - на початку 60-х років ковтнули трохи повітря Свободи і цього виявилось достатньо для того, щоб вони були іншими, не такими, якими їх хотіли бачити ортодоксальні служителі Системи. Саме тому десь на початку 80-х прошелестіла пущена "зверху" рекомендація не вживати слово "шістдесятники". Зазвичай думали, що заборонивши слово, вони заборонять і явище, яке це слово означало. Столичні шістдесятники завжди були на виду, про них багато говорили і писали. Менш помітними були творчі люди, які жили і працювали в обласних і районних центрах.

Приїхавши після закінчення університету в Кіровоград, Віктор Погрібний зразу ж став одним із найпомітніших журналістів області - приніс із собою все те, чим щедро обдарувало його київське оточення. Власне через нього і таких як він в місцевому літературному і журналістському середовищі стверджувались морально-етичні та творчі принципи шістдесятництва - висока національна свідомість, демократизм світогляду, орієнтація на високу художність.

Деякі однокурсники Віктора, з якими він починав на рівних, а декого навіть випереджував у творчих змаганнях, добились досить гучної поетичної слави. Він же видав свою поетичну книжку зовсім недавно. Майже всю творчу енергію забирала журналістська робота. А ще - він ввічливо поступався іншим. Ця риса його характеру особливо проявилась останнім часом, коли він організував літературний фонд "Відродження", допоміг видати поетичні збірки багатьом місцевим літераторам. Свою ж книжку, на видання якої уже давно здобув моральне право, випустив попозніше. Відновив видання альманаху "Степ". Став ініціатором багатьох добрих справ для збереження природи. Успішно керує літературним об'єднанням "Степ", яке в творчому плані, на мій погляд, зовсім не поступається обласним організаціям Спілки письменників. Але повернемося до Висівської долини, до Матусівки і Арсенівки. Коли трохи вище я писав про таїну цієї долини, її магичність, то - признаюсь! - розумів усю суб'єктивність подібних тверджень. Просто сприймав цей куточок нашого краю через поезію Віктора, через його слово. А сприймання якогось краю, вже освяченого художнім словом, завжди буває загостренішим. (Як було б добре, зауважу в дужках, коли б ми спромоглися видати поетичну збірку-хрестоматію, у яку б увійшли кращі твори про наш степовий край. Цю збірку треба було б дарувати кожному

першокласнику. Окремі поезії цієї збірки повинні вивчатись у школі. Діти повинні знати їх напам'ять. І все це сприяло б одній у край важливій справі - вихованню у підростаючого покоління любові до малої батьківщини).

Вірність Віктора Погрібного темі Матусівки - рідного села - зворушує... Гадаю, що тема сучасного села зараз потребує не лише розчулено-ліричного, а й жорсткого аналітичного осмислення, у якому критичне начало повинно виявитись вельми сильно.

Великою заслугою Віктора Погрібного є його буквально подвижницька праця із створення в селі Арсенівці - на батьківщині І.Карпенка-Карого - музейно-природного заповідника. У цій справі повною мірою виявилась його одержимість. Бо й справді: треба було мати неабияку фантазію, щоб уявити, як віддалене село, до якого ще зовсім недавно навіть не було дороги з твердим покриттям, стане одним з найпривабливіших куточків нашого краю. Уявити відновлений колишній панський будинок на мальовничому березі Висі, яка саме в цьому місці розгортається в широке повноводне плесо. Трохи нижче - був інший будинок, значно менший: в ньому проживав управитель маєтку Карпо Тобілевич, батько І.Карпенка-Карого. Саме в цьому будинку і народився геніальний драматург, саме ці чудові степові краєвиди лягли першими враженнями на його чутливу дитячу душу і надали їй тієї сили любові до рідної землі, без якої не може здійснюватись жоден митець. Кожен, хто відвідає цей куточок нашого краю, відчує його особливу енергетику. Тут починаєш думати про високе: про народ, про Батьківщину, про націю. Тут позбуваєшся суєтності, душевно ошляхетнюєшся. Подібні місця потребують особливої уваги. На їхнє відродження, на догляд за ними не треба шкодувати ні сил, ні коштів. Що більше таких місць ми відновимо на своїй землі - тим культурнішим, духовно багатшим народом станемо. І тому потрібно подякувати Віктору Погрібному не тільки за те, що він узявся за створення Арсенівського культурно-природного заповідника, а й тому, що прирік себе на багаторічне ходіння по різного роду кабінетах, у яких йому, спасибі, йдуть назустріч, а іноді показують себе людьми, перед якими не варто запалювати свічку - все одно не побачать!

Все, що сказане про Віктора Погрібного, як особистість, знаходить підтвердження у його публіцистиці. За проблематикою вона у нього висока і, сказати б, шляхетна, бо стосується як екології душі, так і екології природи. За формою-майстерна.

Вслухаймося в те, що тривожить його. Він прагне нас розбудити, пропонує - і вимагає! - думати про високе і добре, то ж спасибі Вам за це, Вікторе Олексійовичу!

ВАСИЛЬ МАРКО, професор

Від стерень до зірок. Погрібний, Віктор Олексійович. Прости мій гнів (знайдені записники) : Вірші різних літ. - Кіровоград: КОД, 2006. - 98 с.

Цю збірку віршів В. Погрібного я читав ще в рукописі. Зараз перечитую - і глибше пізнаю автора, його долю, його психологічний портрет, а через нього, автора, і все його покоління, представлене трохи старшим Гр. Тютюнником, ровесниками В. Симоненком, В. Підпалим, Б. Олійником та багатьма іншими, кому судилося дитинство воєнної пори, повоєнне сирітство; рання дорослість, самотійне входження вжиття, несхитна віра в ідеали народу, готовність служити йому. Згодом життєві жорна будуть перетирати хлопців. Кожен шукатиме свого виходу із суворих випробувань долі, шукатиме своєї дороги, надійної опори для збольеної душі.

Зранена душа автора видобуває з підсвідомості такі асоціації, які вражають несподіваністю, парадоксальністю. Але їм віриш, бо слово поета не відвертається від гіркої правди: не понесу на батькову могилу ні зір на постаменті, ні хреста. Я можу лише здогадуватися, з якої муки народились ці слова. Ні, в них не зневага до рідної людини. Крізь них виривається відчай - відчай осиротілого сина, котрий бачить, як обривається пам'ять роду, як самотніють і западаються могили дядька Петра, тітки Векли, багатьох, багатьох земляків, бо немає синів і онуків, щоб їх доглядали. Немало віршів Віктора Погрібного нав'язні щирим почуттям до «малої батьківщини», до рідної Матусівки. Особливо хочу виділити поезії «На Андрія», «Степ (Арсенівка)», «Втеча (Розмова із степом)». Що Віктор Погрібний закоханий у степ, я знав давно. Але що він так красиво й велично співає осанну рідній землі, відкрив лише, тепер.

...Зимове зоряне небо над рідним селом... Хто в нього не задивлявся? Але не кожному вдається побачити золоту казку зір і сузір'їв, підгледіти містерію вічності, яка й собі вслухається, як «на Висі на тихій потріскує Андріїв лід».

А на землі відбуваються свої незвичайні дієства - духмяна скирта враз стає розкішною жінкою, якій удень поле «цілує ніжки», а цілу ніч їй щебечуть зорі, ще й «місяченько накинув оком». Уранці тій «скирті - розкішній жінці» - сонце посилає «золоті бризки». Весела інтермедія закінчується іронічним штрихом: свідком усіх залищань - був - «вусатий-вітер», що он ховається за горбом: Так у чарівну: казку степу вплітаються побутові інтонації, які романтичну картину могли б перетворити на побутовий поговор. Але автор своєчасно ставить крапку, відкриваючи простір для фантазії читача.

У третьому з названих віршів «Втеча (Розмова із степом)» слово має зовсім іншу тональність. Перед нами напружений внутрішній діалог, де голос другого «я» поета сублімований у голос степу. У репліці степу: «Потопчи мене, потопчи! Походи по мені, походи!» - відгукнулись древні міфи,

ровесники чи не найдавнішої пісні наших пращурів-землеробів «А ми просо сіяли...», де вираз «А ми просо витопчем, витопчем» означає не шкоду, а елемент обробітку поля. У серцевині твору відбилася драма свідомості людини, котра на якусь мить засумнівалася у правоті своєї дороги і хоче перейти на іншу (звідси перша частина назви «Втеча...»). На терези совісті покладено два ряди цінностей, уявних і реальних: переважили справжні. Ліричний герой не може зрадити своєї віри, не може зрадити самого себе. І все ж у книжці багато знаків травмованої свідомості: і в назві книжки «Прости мій гнів», де перше слово - то не тільки крок до зближення, а й момент сумніву в праведності гніву; і в кінцівці вірша «Втеча...»: «Прости...», де відбито складний емоційний стан ліричного героя; і в докорах на адресу українців, які своє героїчне начало розгубили на трагічних шляхах історії; і в тузі за тими часами, коли кривдника можна було викликати на дуель — і покарати або самому впасти, кров'ю змивши образу; і в кінцівці вірша «Зрада», де автор намагається втамувати душевний біль гіркою іронією на адресу коханої, що зрадила: «Приходь - поплюєм на чисту зорю». Крізь тугу й біль, крізь гнів і докори Віктор Погрібний проносить три найдорожчі для нього величини: свобода, мати, Україна. За свободу треба боротись, а мати й Україна стануть поруч з поетом на його останній межі: Ніщо не кладіте мені в останню хатину - Хай буде тихо і просторо там. Лиш прихиліть чисте небо України й засльозену мамину хустку без плям. Образ «засльозеної маминої хустки без плям» - то символ тих, хто привів нас на світ, хто поклав своє здоров'я й життя на згорьоване повоєнне поле, хто виглядав нас із доріг далеких і близьких. Саме цей образ стоїть у центрі поетичного світу В. Погрібного як вічне уособлення любові.

Додаток 3.

Пам'яті Віктора Олексійовича Погрібного

1 жовтня 2017 року в селі Арсенівка Новомиргородського району перестало битися серце Погрібного Віктора Олексійовича, завідувача філії Кіровоградського обласного краєзнавчого музею музейно-природного заповідника «Тобілевичі», голови Кіровоградського обласного літературного об'єднання «Степ», лауреата республіканської літературно-мистецької премії ім. Івана Нечуя-Левицького, літературних премій Національної спілки письменників України ім. Остапа Вишні за книгу «Маркове пекло» (2008) та Олеся Гончара за книгу «Куща» (2015), обласної літературної премії ім. Євгена Маланюка за книгу «Серед українців» (2004), поета, публіциста, заслуженого журналіста України. Нагороджений орденами «Знак Пошани», «За заслуги» 2 ступеня; медаллю «За трудову відзнаку»; Почесними грамотами Національної спілки журналістів України, Національної спілки письменників України та її Почесним Знаком.

За 82 роки життя цією енергійною, принциповою людиною, справжнім УКРАЇНЦЕМ і ПАТРІОТОМ РІДНОЇ ЗЕМЛІ зроблено немало. Він - автор численних публіцистичних статей, нарисів, художньо-документальних оповідей, памфлетів та фейлетонів, понад 50 теле- та радіопередач з проблем екології, збереження рідної мови, духовності. Із травня 1969 року - незмінний керівник обласного літературного об'єднання «Степ». Ініціатор створення обласної організації «Зелений світ», а в 1992 р. - засновник літературного фонду «Відродження», на кошти якого видавались книги місцевих літераторів та літературно-мистецький журнал «Степ», де він працював головним редактором.

Протягом десятиліть Віктор Олексійович опікувався священним куточком малої Батьківщини, поряд з рідним селом, селом Арсенівка, у якому у 40-их роках ХІХ століття управителем у пана працював Карпо Адамович Тобілевич і народився його первісток Іван (відомий як Карпенко-Карий). В.Погрібний ініціював відновлення статусу села Арсенівка, домігся прокладення асфальтового шляху, встановлення пам'ятних знаків, відкриття заповідника «Батьківщина Карпенка-Карого» (1989). На посаді завідувача філією Кіровоградського обласного краєзнавчого музею музейно-природного заповідника «Тобілевичі» працював з 2011 р.

Що боліло цій небайдужій людині? «Ми живемо в епоху невдячності матері, батькові, своїм дітям, сонцю, вітрові, які дають тобі здоров'я, дереву, яке для тебе цвіте і з гілля якого тобі співає птаство, щоб твоя душа не перетворилася на скол залізобетону», - писав він. Про стрижень свого життя Віктор Олексійович Володимиру Коскіну, кореспонденту культурологічного просвітницького тижневика "Слово Просвіти" Всеукраїнського товариства «Просвіта», у липні 2016 р. казав так: «Шевченко наситив серце моє з самого дитинства і вже до скону наповнив гнівом до несправедливості, до тих, хто гнітив українців. Тож сьогодні мені залишилося лиш кликати свій

народ до нищення ворогів України й українців. Наші сльози їх не розчулять, наші палкі промови не проб'ють шкаралуцу їхніх осоружних душ. Свобода приходить лиш тоді, коли кайдани і пута розрубують мечем».

«Глибоко патріотичний, чесний із собою та іншими», - охарактеризував Віктора Погрібного відомий літературознавець Григорій Клочек.

Ще зовсім недавно, у 2015 р., на своє 80-річчя, він натхненно декламував, ділився планами на майбутнє на малій сцені обласного академічного українського музично-драматичного театру ім. М.Кропивницького. Слухали, аплодували. Бо щиро і з вогнем. 9 березня цього року у Кропивницькому презентували книгу Віктора Олексійовича "Гріх і честь", видану у рамках виконання заходів обласної програми розвитку книговидання та книгорозповсюдження на 2016-2020 р. У вересні писав пропозиції до обласного бюджету про розвиток музейно-природного заповідника «Тобілевичі», будував плани. Виступав під час 47-го свята театрального мистецтва «Вересневі самоцвіти» 30 вересня та 1 жовтня 2017р. і на Хуторі Надія, і в Арсенівці...

Ми, колеги, схиляємось у скорботі і висловлюємо співчуття рідним та близьким Віктора Олексійовича Погрібного.

Григорій Клочек, доктор філологічних наук, професор

«Щойно прийшла сумна звістка про те, що відійшов у інший світ Віктор Погрібний. Сам по собі він не сторінка, а цілий розділ, а точніше, окремих том у багатотомній історії літератури та журналістики нашого краю.

Однокурсник Бориса Олійника по факультету журналістики Київського Шевченкового університету, товаришував, навіть жив один рік у найманій квартирі з іншим студентом цього ж факультету – Василем Симоненком.

Шістдесятник, і цей дух шістдесятництва він приніс у провінційний Кіровоград. Був метром місцевої журналістики. Глибоко патріотичний, чесний із собою та іншими.

Прекрасний публіцист. Поет. Прозаїк. Багаторічний керівник обласної літературної студії «Степ».

Залюблений у степовий край і у свою рідну Матусівку, що неподалік Арсенівки. В останні роки більшість часу проживав у батьківській хаті, у якій господарювала його племінниця. В Арсенівці він з величезними зусиллями створив меморіальний музей Івана Тобілевича (Карпенка – Карого) – саме тут на березі Великої Висі зберігся будинок поміщика, маєтком якого управляв Карпо Тобілевич, батько драматурга.

Я часто гостював в Матусівці. Приїжджав сюди з дружиною весною, влітку восени. Годинами говорили про Україну, її проблеми, про літературу. Слухав його розповіді про важке післявоєнне дитинство. У нього, як і у Бориса Олійника та Василя Симоненка, батька забрала війна.

Із сотні світлин, що збереглися у мене після відвідин, я відібрав кілька десятків, котрі передають атмосферу тих незабутніх годин перебування у родинному гнізді Віктора Погрібного.

Осиротіла Арсенівка, осиротів викоханий, доглянутий ним «Степ», з якого пішли у літературу десятки його вихованців.

Маю надію, що ці світлини донесуть образ Віктора Олексійовича. Про окремі його портретні зображення хочеться сказати: **ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ ЙОГО ТАКИМ.**

Фотогалерея

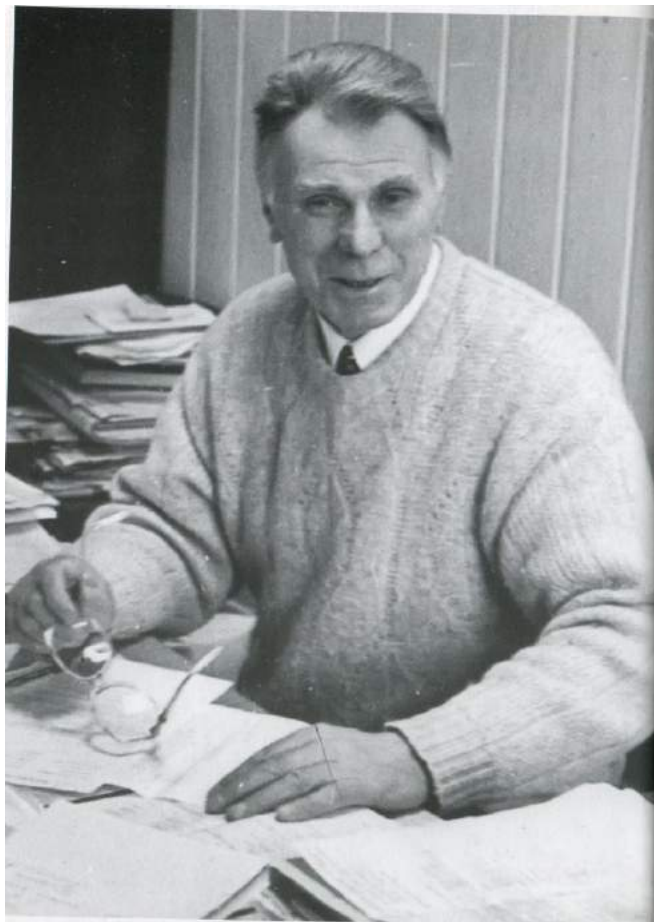

Фото 1. Віктор Погрібний, 2004 рік

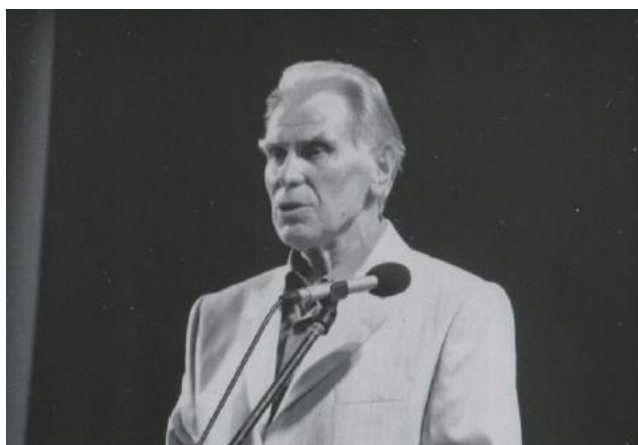

Фото 2. 70-річчя літоб'єднання „Степ”, обласна філармонія, біля мікрофону - Віктор Погрібний. Вересень 2009 рік.

Фото 3. 70-річний ювілей „Степу”. Біля обласної філармонії. 16 вересня 2009 рік.

Фото 4. Осінь 2006 року. Після презентації книги Ольги Полевіної.

Фото 5. 2007 рік. Вручення премії ім.Є.Маланюка. Н.Сухомлин, В.Марко, В.М'ятович, В.Погрібний, Є.Желєзняков, В.Бондар.

Фото 6. Віктор Погрібний. 2007 рік, с. Матусівка.

Фото 7. 2008 рік. Володимир Панченко і Віктор Погрібний в Матусівці.

Фото 8. Леонід Куценко, Григорій Клочек, Володимир Могилюк, Віктор Погрібний, Василь Бондар в обласній організації НСПУ. 2000 рік.

Фото 9. Обговорення творів, висунутих на премію Є.Маланюка. Грудень, 2014 рік.

Фото 10. Обговорення творів, висунутих на премію Є.Маланюка. 2015 рік.

Фото 11. Під час творчої зустрічі з О.Полєвіною, червень, 2016 рік.

Фото 12. Віктор Погрібний на творчій зустрічі з Ольгою Полєвіною, червень, 2016 рік.

Фото 13. На врученні премії ім.Ю.Яновського, вересень, 2016 рік.

Фото 14. Шевченківські свята, березень, 2011 рік.

Фото 14.Шевченківські свята, березень, 2011 рік.

Фото 15.Шевченківські свята, березень, 2011 рік.

Фото 16. Святкування 75-річчя Віктора Погрібного. В.Погрібний і М.Сухомлин. Серпень, 2010 р.

Фото 17.Святкування 75-річчя Віктора Погрібного. В.Погрібний і Г.Клочек. Серпень, 2010 р.

Фото 18.Святкування 75-річчя Віктора Погрібного. В.Погрібний і О.Полєвіна. Серпень, 2010 р.

Фото 19. Хутір Надія, вересень, 2017 рік.

Фото 20. В.Погрібний та І.Драч. Хутір Надія, вересень, 2017 рік.

Фото, зроблені 1 жовтня 2017 р. під час заходів 47-го свята театрального мистецтва «Вересневі самоцвіти» у с. Арсенівка Новомиргородського району, в останні години життя В.О.Погрібного.

Фото, зроблені 1 жовтня 2017 р. під час заходів 47-го свята театрального мистецтва «Вересневі самоцвіти» у с. Арсенівка Новомиргородського району, в останні години життя В.О.Погрібного.

Фото зроблені 1 жовтня 2017 р. під час заходів 47-го свята театрального мистецтва «Вересневі самоцвіти» у с. Арсенівка Новомиргородського району, в останні години життя В.О.Погрібного.